EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.9.23.
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Indokolás

2019 szeptemberében az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen új migrációs és menekültügyi paktumot jelentett be, amely átfogó megközelítésbe helyezi a külső határok igazgatását, a menekültügyi és visszaküldési rendszert, a szabad mozgás schengeni térségét és a külső dimenziót.

Az új migrációs és menekültügyi paktum, amely e javaslattal együtt kerül előterjesztésre, a migrációkezelés átfogó megközelítésén alapuló új kezdetet jelent a migráció terén. Ez a javaslat az átfogó megközelítéshez való kulcsfontosságú hozzájárulásként uniós szintű közös menekültügyi és migrációkezelési keretet hoz létre, és a tagállamok közötti kölcsönös bizalom előmozdítására törekszik. A szolidaritás és a felelősség igazságos megosztásának átfogó elvére épülő új paktum a menekültügy, a migráció, a visszaküldés, a külső határok védelme, a migránscsempészés elleni küzdelem és a kulcsfontosságú harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok területére vonatkozó politikákat összefogó, integrált politikai döntéshozatalt szorgalmaz, amely összkormányzati megközelítést tükröz. Elismeri, hogy az átfogó megközelítés a szolidaritásra és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztására vonatkozó elv erősebb, fenntarthatóbb és kézzelfoghatóbb kifejezését is jelenti. Ezeket az elveket ezért a migrációkezelés egészében érvényre kell juttatni a nemzetközi védelemhez való hozzáférés biztosításától kezdve az irreguláris migráció és a jogellenes mozgások kezeléséig.

A migrációkezelés kihívásait – különösen a nemzetközi védelemre szorulók gyors azonosításához, illetve a védelemre nem szorulók hatékony visszaküldéséhez kapcsolódókat – az EU egészének egységesen kell kezelnie. A rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy a 2015–2016-ban megfigyelt, egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló harmadik országbeli állampolgárok érkezését részben vegyes összetételű áramlások váltották fel. Ezért fontos egy új, hatékony eljárás kidolgozása, amely lehetővé teszi a vegyes összetételű áramlások jobb kezelését. Különösen fontos egy olyan eszköz létrehozása, amely lehetővé teszi azon személyek lehető legkorábbi szakaszban történő azonosítását, akik valószínűleg nem részesülnek védelemben az EU-ban[1]. Ezt az eszközt – gyors eredményekkel, valamint egyértelmű és méltányos szabályokkal – be kell építeni a külső határokon végzett ellenőrzések folyamatába, és a megfelelő eljáráshoz (menedékjoghoz vagy a visszatérési irányelvnek[2] megfelelő eljáráshoz) való hozzáférést kell eredményeznie. Ennek a külső határellenőrzések, valamint a menekültügyi és kiutasítási eljárások közötti szinergiák fokozásához kell vezetnie.

Ez a javaslat **belépést megelőző szűrést** vezet be, amely minden olyan harmadik országbeli állampolgárra alkalmazandó, aki a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül vagy

[1] 2015 és 2018 között 14 %-ról 57 %-ra emelkedett a 25 %-nál alacsonyabb elismerési aránnyal rendelkező országokból érkező migránsok aránya.

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

kutatási-mentési műveletet követő partra szállítás nyomán tartózkodik. A javaslat egységes szabályokat vezet be a harmadik országbeli állampolgárok egyéni szükségleteinek felmérésére irányuló, a belépést megelőző szakaszban követendő eljárásokra vonatkozóan, valamint az ilyen személyek tekintetében követendő eljárások azonosításához szükséges releváns információk összegyűjtési folyamatának hosszára vonatkozóan.

A javaslat továbbá uniós keretet hoz létre azáltal, hogy egységes szabályokat vezet be a tagállamok területén elfogott és a schengeni térségbe való belépéskor a határellenőrzést elkerülő irreguláris migránsok előszűrésére vonatkozóan. Ennek célja, hogy hozzájáruljon a schengeni térség védelméhez, és biztosítsa az irreguláris migráció hatékony kezelését.

Az előszűrés céljai és fő elemei

Az előszűrés célja, hogy hozzájáruljon a migráció és a vegyes migráció új, átfogó megközelítéséhez azáltal, hogy biztosítja a személyek személyazonosságának, valamint az esetleges egészségügyi és biztonsági kockázatoknak a gyors megállapítását, és azt, hogy minden olyan harmadik országbeli állampolgárt, aki a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül vagy kutatási-mentési műveletet követő partra szállítás nyomán tartózkodik, haladéktalanul az alkalmazandó eljárás alá vonjanak.

Az előszűrésnek különösen a következőkre kell kiterjednie:

a) előzetes egészségügyi és sebezhetőségi vizsgálat;

b) az európai adatbázisokban szereplő információk alapján történő személyazonosság-ellenőrzés;

c) biometrikus adatok (pl. ujjnyomatadatok és arcképmások) rögzítése a megfelelő adatbázisokban, amennyiben ez még nem történt meg; valamint

d) a releváns nemzeti és uniós adatbázisok, különösen a Schengeni Információs Rendszer (SIS) lekérdezésével végzett biztonsági ellenőrzés annak ellenőrzésére, hogy az adott személy nem jelent-e veszélyt a belső biztonságra.

A javasolt előszűrés várhatóan hozzáadott értéket nyújt a külső határokon jelenleg alkalmazott eljárásokhoz, különösen az alábbiak révén:

– egységes szabályokat hoz létre azon harmadik országbeli állampolgárok azonosítására vonatkozóan, akik nem teljesítik a Schengeni határellenőrzési kódexben említett beutazási feltételeket, valamint a külső határokon végzendő egészségügyi és biztonsági ellenőrzéseket ír elő rájuk vonatkozóan, ezáltal növelve a schengeni térségen belüli biztonságot,

– tisztázza, hogy a beutazás nem engedélyezett harmadik országbeli állampolgárok számára, kivéve, ha a beutazási feltételek értékelését követően kifejezetten engedélyezik számukra a beutazást, vagy ha a tagállam egyedi esetekben a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (5) bekezdésében említett különleges szabályok alkalmazása mellett dönt,

– olyan egységes eszközt hoz létre, amely lehetővé teszi a megfelelő eljárás alkalmazását minden olyan harmadik országbeli állampolgár tekintetében, aki a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül vagy kutatási-mentési műveletet követő partra szállítás nyomán tartózkodik: vagy olyan eljárás, amely megfelel a visszatérési irányelvnek, vagy – nemzetközi védelem iránti kérelem esetén – rendes menekültügyi eljárás, gyorsított eljárás, a határon folytatott menekültügyi eljárás,

vagy végül egy másik tagállamba történő áthelyezés (az ilyen eljárások eredményének sérelme vagy azok felváltása nélkül), valamint

– uniós keretet hoz létre a tagállamok területére engedély nélkül belépő és a területükön elfogott harmadik országbeli állampolgárok előszűrésére is.

A javaslat előírja, hogy az érintett személyek alapjogait a tagállamok által létrehozandó független nyomonkövetési mechanizmus segítségével kell védeni. Ennek a nyomonkövetési mechanizmusnak ki kell terjednie különösen az előszűréssel kapcsolatos alapjogok tiszteletben tartására, valamint az őrizet esetén alkalmazandó nemzeti szabályok tiszteletben tartására és a visszaküldés tilalma elvének betartására. A mechanizmusnak biztosítania kell továbbá, hogy a panaszokat gyorsan és megfelelő módon kezeljék.

Végezetül a javaslat elismeri az uniós ügynökségek – a Frontex és az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége – szerepét, amelyek segíthetik és támogathatják az illetékes hatóságokat az előszűréssel kapcsolatos valamennyi feladatuk ellátásában. Fontos szerepet biztosít továbbá az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének abban, hogy támogassa a tagállamokat az előszűréssel kapcsolatban az alapjogok független nyomonkövetési mechanizmusainak kidolgozásában.

A javaslat hatálya

A javasolt előszűrést a következőkre kell alkalmazni a külső határokon:

– minden olyan harmadik országbeli állampolgár, aki a határátkelőhelyeken kívül lépi át a külső határokat, és akitől az Eurodac-rendelet alapján a tagállamoknak ujjnyomatot kell venniük, beleértve azokat is, akik nemzetközi védelmet kérelmeznek,

– olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiket kutatási-mentési műveletet követően szállítottak partra, valamint

– olyan harmadik országbeli állampolgárok, akik a határátkelőhelyeken a beutazási feltételek teljesítése nélkül jelennek meg, és akik ott nemzetközi védelmet kérelmeznek.

Ugyanakkor az előszűrésnek az egyéb jogalkotási eszközök – különösen az Eurodac[3], a Schengeni Információs Rendszer visszaküldési célú használata[4] és a menekültügyi eljárások[5] – által bevezetett eszközökre kell támaszkodnia és azokkal össze kell kapcsolódnia.

[3] A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről szóló, 2013. június 26-i 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló (EU) XXXX rendeletre irányuló javaslat.

[4] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., 1. o.).

[5] Az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló módosított javaslat.

A külső határokat a határátkelőhelyeken kívül átlépő vagy kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított harmadik országbeli állampolgárok, beleértve a nemzetközi védelmet kérelmezőket is

A Schengeni határellenőrzési kódex[6] értelmében a külső határokat csak a bejelentett határátkelőhelyeken lehet átlépni[7]. A határellenőrzés[8] a határátkelőhelyeken végzett határforgalom-ellenőrzésből és a határátkelőhelyek közötti határőrizetből áll, és célja a határforgalom-ellenőrzés megkerülésének megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt engedély nélkül átlépő személyekkel szembeni intézkedések meghozatala. Ennek megfelelően azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik jogellenesen lépték át a külső határokat, és nem jogosultak az érintett tagállam területén tartózkodni, a visszatérési irányelvnek[9] megfelelő eljárásoknak kell alávetni. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelmet kérelmez, biztosítani kell a menekültügyi eljáráshoz való hozzáférést, és a személyt a menekültügyi hatóságokhoz kell irányítani. Ezeket a szabályokat adott esetben a kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított harmadik országbeli állampolgárokra is alkalmazni kell.

A meglévő jogi kerettel – különösen az Eurodac-rendelettel és a visszaküldés tekintetében a Schengeni Információs Rendszerrel[10], valamint a menekültügyi eljárásokról szóló irányelvvel[11] – való összhang érdekében a határátkelőhelyeken kívül elfogott harmadik országbeli állampolgárok kötelező előszűrésének ki kell terjednie azokra, akik tekintetében a tagállamoknak az Eurodac-rendelettel összhangban biometrikus adatokat kell venniük[12].

A Schengeni határellenőrzési kódex nem ír elő konkrét kötelezettséget a határőrizet során elfogott harmadik országbeli állampolgárok orvosi ellenőrzésére vonatkozóan. Azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül vagy kutatási-mentési műveletet követő partra szállítás nyomán tartózkodnak, egészségügyi veszélynek lehettek kitéve (például ha háborús övezetekből érkeztek, vagy fertőző betegségeknek való kitettség eredményeként). Ezért fontos, hogy a lehető legkorábbi szakaszban azonosítsanak minden olyan személyt, aki azonnali gondozásra szorul, valamint azonosítsák a kiskorúakat és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeket annak érdekében, hogy a határon folytatott eljárás vagy gyorsított menekültügyi eljárás alá vonják őket, az ezen eljárásokra alkalmazandó kritériumokkal összhangban. A Covid19-járvány is azt mutatja, hogy egészségügyi ellenőrzésekre van szükség azon személyek azonosítása érdekében, akiket népegészségügyi okokból el kell különíteni. Ezért az előzetes egészségügyi ellenőrzésekre vonatkozó egységes szabályokra van szükség, amelyek az előszűrésnek alávetett valamennyi harmadik országbeli állampolgárra vonatkoznának.

A beutazási feltételeket nem teljesítő és a határátkelőhelyeken nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok

---

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

7 Az (EU) 2016/399 rendelet 5. cikke.

8 Az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikke.

9 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

10 Lásd a 4. lábjegyzetet.

11 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o.).

12

A Schengeni határellenőrzési kódex 3. cikkével összhangban a határellenőrzést a menekültek és a nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok jogainak sérelme nélkül kell elvégezni. A Schengeni határellenőrzési kódex azonban nem tartalmaz elegendő utasítást a határőrök számára arra vonatkozóan, hogy hogyan kezeljék a nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárokat a határátkelőhelyeken[13], és e tekintetben a tagállamok eltérő gyakorlatokat követnek. Ennek eredményeként megszökhetnek azok a harmadik országbeli állampolgárok, akiket annak ellenére fogadtak be az ország területére, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem alapján nem teljesítik a beutazási feltételeket.

Emellett az ilyen helyzetben lévő harmadik országbeli állampolgárok esetében jelenleg nincsenek szabályok az orvosi ellenőrzésekre vonatkozóan. Ezért további szabályokat kell megállapítani a külső határokon végzett határellenőrzésnek a menekültügyi vagy visszatérési vívmányok alá tartozó releváns későbbi eljárásokkal való hézagmentes összekapcsolására.

Azt is egyértelművé kell tenni, hogy az előszűrés – azaz a megfelelő eljárás(ok) meghatározására irányuló ellenőrzések – során az érintett harmadik országbeli állampolgárok nem léphetnek be a tagállamok területére. Ezt a szabályt a külső határokon előszűrésnek alávetett valamennyi harmadik országbeli állampolgárra alkalmazni kell.

Az alkalmazandó eljárásokból és az áthelyezés alkalmazhatóságából eredő garanciák

Az előszűrésnek alávetett valamennyi harmadik országbeli állampolgárt, amennyiben az elfogás időpontjában vagy a határátkelőhelyen végzett határellenőrzés során vagy az előszűrés során nemzetközi védelmet kérelmeznek, nemzetközi védelmet kérelmező személynek kell tekinteni. A [menekültügyi eljárásról szóló] XXXX rendelet 26. és 27. cikke, valamint a [befogadási feltételekről szóló] XXXX irányelvet érintő joghatások azonban csak az előszűrés befejezését követően alkalmazandók.

Hasonlóképpen, a visszatérési irányelvben meghatározott eljárásokat csak az előszűrés befejezését követően kell alkalmazni az e javaslat hatálya alá tartozó személyekre.

Az előszűrést áthelyezés is követheti az (EU) XXX/XXX rendelettel [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] létrehozott szolidaritási mechanizmus keretében, ha egy tagállam önkéntes alapon hozzájárul a szolidaritáshoz, vagy ha a nemzetközi védelmet kérelmezők nem tartoznak az (EU) XXX/XXX rendelet (a menekültügyi eljárásról szóló rendelet) szerinti, határon folytatott eljárás hatálya alá, vagy az (EU) XXX/XXX rendelettel [a válsághelyzetekről szóló rendelet] létrehozott, válsághelyzetek kezelésére szolgáló mechanizmus keretében.

Általános kizárás

Az előszűrést nem kell alkalmazni olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik teljesítik az (EU) 2016/399 rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex) 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket. Amennyiben az előszűrés során kiderül, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár teljesíti ezeket a feltételeket, az előszűrésnek azonnal véget kell vetni, és a harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezni kell a tagállam területére való belépést. Ez nem érinti a külső határok jogellenes átlépése esetén alkalmazandó, a Schengeni határellenőrzési kódex 5. cikkének (3) bekezdésében említett szankciók alkalmazásának lehetőségét.

[13] Az (EU) 2016/399 rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex) 14. cikkével összhangban meg kell tagadni a nemzetközi védelmet nem kérelmező azon harmadik országbeli állampolgárok beléptetését, akik nem teljesítik a beutazási feltételeket, és nem tartoznak a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (5) bekezdésében foglalt egyik kivétel hatálya alá sem

Hasonlóképpen, az előszűrés nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik esetében a tagállam eltérést alkalmazhat vagy köteles alkalmazni a beutazási feltételek tekintetében. Az ilyen esetek kimerítő felsorolását a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (5) bekezdése tartalmazza, így azon harmadik országbeli állampolgárok eseteit, akik egy másik tagállam tartózkodási engedélyével vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumával rendelkeznek, és akik átutazás céljából jogosultak belépni a területre, illetve azon harmadik országbeli állampolgárok eseteit, akik számára valamely tagállam humanitárius okokból (például orvosi kezelés céljából) egyedi határozatban engedélyezte a területére való belépést. Amennyiben azonban a tagállam úgy ítéli meg, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személy a 6. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett, beutazást engedélyező egyedi határozat előnyeit élvezheti, az érintett személyt előszűrésnek kell alávetni, és a beutazás engedélyezését a nemzetközi védelem megadására vonatkozó megfelelő eljárás eredményéig fel kell függeszteni.

A tagállamok területén elfogott harmadik országbeli állampolgárok

A valamely tagállam területén a rendőrség vagy más illetékes hatóságok által elfogott azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik nem teljesítik a beutazás és tartózkodás feltételeit, a visszatérési irányelvvel összhangban kiutasítási eljárást kell alkalmazni, kivéve, ha nemzetközi védelmet kérelmeznek. Ez utóbbi esetben meg kell vizsgálni kérelmüket, vagy meg kell adni számukra az érintett tagállamban való tartózkodásra vonatkozó engedélyt vagy jogot.

A schengeni térség védelmének javítása és az irreguláris migráció megfelelő kezelésének biztosítása érdekében a tagállamokat arra is kötelezni kell, hogy e személyeket előszűrésnek vessék alá. Ez a kötelezettség azonban nem alkalmazandó a túltartózkodó személyekre (vagyis olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik túllépték a vízumukban engedélyezett időtartamot, például azáltal, hogy egy 180 napos időszakban 90 napnál hosszabb ideig maradtak a tagállamokban, vagy a tartózkodási engedélyük vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumuk által engedélyezettnél hosszabb ideig tartózkodtak), mivel az ilyen helyzetben lévő személyeket érkezésükkor határforgalom-ellenőrzésnek vetették alá.

A valamely tagállam területén elfogott személyek előszűrésének (a fenti korlátozás tiszteletben tartása mellett) ellensúlyoznia kell azt, hogy az ilyen személyeknek feltételezhetően sikerült elkerülniük a határforgalom-ellenőrzést az Európai Unióba és a schengeni térségbe való belépéskor. Azáltal, hogy ezeket az eseteket a javasolt rendelet hatálya alá vonják, biztosított, hogy ez az előszűrés is egységes szabályokat és normákat kövessen.

Ilyen esetekben az előszűrést az úti okmányban található beléptetőbélyegző hiánya vagy magának az úti okmánynak a hiánya váltja ki, vagyis az, hogy nem tudják hitelt érdemlően bizonyítani, hogy szabályszerűen lépték át a külső határt. A határregisztrációs rendszer 2022-es működésbe lépésével a bélyegzőket a bűnüldöző hatóságok számára is elérhető elektronikus rendszerben található megbízhatóbb adatok váltják fel, ami további bizonyosságot nyújt a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamok területére történő jogszerű belépését illetően.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat a külső határok védelmével és a belső határellenőrzés nélküli térségen belüli jogellenes mozgások megakadályozásával kapcsolatos kihívásokkal foglalkozik. Az előszűrés kiegészíti az (EU) 2016/399 rendeletben (Schengeni határellenőrzési kódex) meghatározott, a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó szabályokat. Kiegészíti különösen a tagállamoknak a kódex 3. és 13. cikkéből eredő kötelezettségeit az engedély nélküli beutazás

megakadályozására vonatkozó kötelezettség, valamint a határellenőrzéseknek a menekültek és a nemzetközi védelmet igénylő harmadik országbeli állampolgárok jogainak sérelme nélkül történő elvégzésére vonatkozó kötelezettség tekintetében. Tükrözi továbbá, hogy a tagállamok területén elfogott harmadik országbeli állampolgárok esetében vélelmezhető a beutazási feltételek teljesítésének elmulasztása, amennyiben az úti okmányban nem szerepel bélyegző (vagy a határregisztrációs rendszer működésének 2022. évi megkezdése után a bűnüldöző hatóságok számára is elérhető elektronikus rendszerben nem szerepel bejegyzés).

A javaslat tükrözi a schengeni vívmányok legutóbbi fejleményeit, különösen a határregisztrációs rendszer[14] 2022-re tervezett bevezetését. Figyelembe veszi továbbá az (EU) 2019/817 rendelettel[15] és az (EU) 2019/818 rendelettel[16] létrehozott interoperabilitási keretet. Az egyes adatbázisokat – például a határregisztrációs rendszert (EES), az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszert (ETIAS), a Vízuminformációs Rendszert (VIS) – létrehozó jogi aktusok szükséges módosításai arra korlátozódnak, hogy az előszűréssel összefüggésben hozzáférési jogokat biztosítsanak a kijelölt hatóságok számára.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat az új migrációs és menekültügyi paktum egyik jogalkotási építőeleme, és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre, a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre és a válsághelyzetekről szóló rendeletre irányuló javaslattal, valamint az Eurodac-rendelet átdolgozására irányuló módosított javaslattal teljes összhangban a migrációkezelés egy további eleméről rendelkezik.

Az előbbiekkel együtt e javaslat célja, hogy hozzájáruljon a migráció átfogó megközelítéséhez azáltal, hogy hézagmentes kapcsolatot teremt a migrációs folyamat valamennyi szakasza között az érkezéstől a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozásáig egészen – adott esetben – a visszaküldésig. Ennek együtt kell járnia az alapjogok teljes körű tiszteletben tartásával. E célból a Bizottság azt javasolja, hogy minden tagállam hozzon létre független nyomonkövetési mechanizmust annak biztosítása érdekében, hogy az előszűrés során tiszteletben tartsák az alapjogokat, és hogy az alapjogok megsértésére vonatkozó állításokat megfelelően kivizsgálják.

Az előszűrésre vonatkozó nyomonkövetési mechanizmusnak a migrációs helyzet irányításának és nyomon követésének részét kell képeznie, amelyről a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló új rendelet rendelkezik. A tagállamoknak az e rendelet szerinti nemzeti nyomonkövetési mechanizmusaik eredményeit be kell építeniük a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló új rendeletben előírt nemzeti stratégiáikba.

Ez a javaslat nem érinti a menekültügy és a visszatérés területén meglévő eljárásokat, és nem is korlátozza az egyéni jogok gyakorlását, csupán jobban megszervezi a belépést megelőző szakaszt, hogy elősegítse ezen eljárások jobb alkalmazását.

---

[14] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2226 rendelete (2017. november 30.) a tagállamok külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok belépésére és kilépésére, valamint beléptetésének megtagadására vonatkozó adatok rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer (EES) létrehozásáról és az EES-hez való bűnüldözési célú hozzáférés feltételeinek meghatározásáról (HL L 327., 2017.12.9., 20. o.)

[15] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén (HL L 135., 2019.5.22., 27. o.).

[16] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén (HL L 135., 2019.5.22., 85. o.).

Az előszűrés végére a harmadik országbeli állampolgárokat a megfelelő hatóságokhoz kell irányítani, amelyek – az előszűréskor a személyes meghallgatási formanyomtatványon gyűjtött információk felhasználásával – meghozzák a vonatkozó döntéseket.

Az előszűrés során gyűjtött információknak ezért elő kell segíteniük a vonatkozó eljárások céljainak hatékonyabb elérését. Különösen abban kell segíteniük az illetékes menekültügyi hatóságokat, hogy a menekültügyi eljárásról szóló rendelet javasolt módosításaival összhangban azonosítsák azokat a menedékkérőket, akik a határon folytatott eljárás hatálya alá tartoznának. A migrációs áramlások jobb megértése révén elő kell segítenie továbbá az embercsempészet elleni küzdelmet és a határellenőrzés javítását.

A(z) XXXX rendeletben [Eurodac-rendelet] említett, az előszűrés során gyűjtött biometrikus adatokat az említett rendelet [12., 13., 14. és 14a.] cikkében említett adatokkal együtt továbbítani kell az Eurodacba azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akiktől a tagállamoknak ujjnyomatot kell venniük. E rendelet azáltal, hogy előírja e gyűjtést és továbbítást az előszűrés során, időben meghatározza és így megerősíti a harmadik országbeli állampolgárok ujjnyomatvételére és nyilvántartásba vételére vonatkozó kötelezettségeket. Az előszűrés megkönnyíti más nagyméretű informatikai rendszerek – például a Schengeni Információs Rendszer – visszaküldés céljából történő ellenőrzését is.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 77. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapul, amely a külső határokon a személyek ellenőrzésére és a határátlépések eredményes felügyeletére irányuló politika kialakítására vonatkozik.

A különböző adatbázisokat (VIS, EES, ETIAS) létrehozó rendeletek és az interoperabilitást létrehozó rendelet módosításai tekintetében a javaslat emellett az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdésének d) pontján alapul, amely a külső határok integrált határigazgatási rendszerének fokozatos bevezetéséhez szükséges valamennyi intézkedésre irányuló politika kidolgozására vonatkozik.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az EUMSZ 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben hozott intézkedések az Unió és a tagállamok közötti megosztott hatáskörök alá tartoznak. Ezért az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdése értelmében a szubszidiaritás elve alkalmazandó: az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

E javaslat céljait a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, és azok uniós szinten jobban megvalósíthatók. Ennek oka, hogy a célkitűzések a személyek külső határokon történő ellenőrzésére és az ilyen határok átlépésének eredményes felügyeletére vonatkoznak. A Schengeni határellenőrzési kódex (6) preambulumbekezdésében kifejtettek szerint *„A határellenőrzés nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket.”*

A javasolt intézkedések kiegészítik a Schengeni határellenőrzési kódexben és az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott egyéb intézkedésekben előírt, a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó meglévő szabályokat. Azáltal, hogy az illetékes hatóságok jobban áttekintik, ki lépi át a külső határt, és hozzájárulnak az érintett harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó eljárás eredményesebb meghatározásához, a javasolt intézkedések hozzájárulnak a belső határellenőrzések nélküli térség megőrzéséhez. Az Unió ezért a szubszidiaritás elvével összhangban elfogadhatja a javasolt intézkedéseket.

- **Arányosság**

A javaslat arányos a meghatározott célkitűzésekkel.

A javaslat orvosolja a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül vagy kutatási-mentési műveletet követő partra szállítás nyomán tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok – köztük a nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok – vegyes áramlásának kezelése terén feltárt hiányosságokat.

A javaslat kötelezettséget vezet be az érintett harmadik országbeli állampolgárok biometrikus adatainak az interoperabilitásról szóló rendelettel létrehozott közös személyazonosítóadat-tárral (CIR) való összevetésére vonatkozóan. A közös személyazonosítóadat-tár a migráció, a biztonság és a jog érvényesülésének területén működő nagyméretű informatikai rendszerek által ismert személyek valamennyi személyazonosító adatát tartalmazza. Ezt a kötelezettséget úgy alakították ki, hogy csak azokhoz az adatokhoz lehessen hozzáférni, amelyek feltétlenül szükségesek a harmadik országbeli állampolgárok azonosításához (a lekérdezett adatok hasonlóak az úti okmányban szereplő adatokhoz), és hogy ne kerüljön sor párhuzamos adatgyűjtésre vagy új adatgyűjtésre egy nagyméretű informatikai rendszerben.

A biztonsági ellenőrzés során a megfelelő európai információs rendszereket kell használni, és a biztonsági ellenőrzést a hamis azonosítás kockázatának minimalizálása érdekében – amennyire lehetséges – biometrikus adatok alapján kell elvégezni.

A javaslat célja, hogy szinergiákat alakítson ki a migránsok és a menedékkérők kezelésének különböző eljárásai és szakaszai között. Az előszűrés során például figyelembe kell venni a releváns adatbázisokban, különösen a Schengeni Információs Rendszerben végzett esetleges korábbi lekérdezéseket. Ez különösen fontos a határátkelőhelyen nemzetközi védelmet kérelmező személyek esetében, akikre vonatkozóan az adatbázisokba a határforgalom-ellenőrzés során már be kellett volna tekinteni.

Az érintett harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó szükséges és átfogó információk összegyűjtése várhatóan hozzájárul majd ahhoz, hogy az előszűrés végére felgyorsítsák a menekültügyi folyamatot.

Hasonlóképpen, az egészségügyi ellenőrzésekre és a külső határokon a kiszolgáltatott helyzetben lévő harmadik országbeli állampolgárok azonosítására vonatkozóan javasolt egységes szabályok a javaslat céljának eléréséhez feltétlenül szükséges mértékre korlátozódnak, vagyis az azonnali gondozásra szoruló vagy népegészségügyi okokból elkülönítést igénylő harmadik országbeli állampolgárok, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő, illetve különleges befogadási vagy eljárási szükségletekkel rendelkező személyek azonosítására és megfelelő támogatásuk biztosítására. A javaslat továbbá előírja, hogy az előszűréssel kapcsolatos tájékoztatást a kiskorúak igényeihez kell igazítani, és biztosítani kell a kiskorúak kezelésére kiképzett és képesített személyzet jelenlétét.

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a külső határon végzett előszűrés során az érintett harmadik országbeli állampolgárok nem léphetnek be az adott tagállam területére. Ez várhatóan segít az olyan konkrét esetek kezelésében, amikor a nemzetközi védelem kérelmezésére irányuló szándékot a határforgalom-ellenőrzés során fejezik ki, de ezt követően nemzetközi védelmet ténylegesen nem kérelmeznek, vagy csak később egy másik tagállamban kérelmeznek. Az a szabály, amely szerint valaki az előszűrés során nem léphet be, a határőrök annak biztosítására vonatkozó kötelezettségét tükrözi, hogy a beutazási feltételeket nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok ne legyenek jogosultak a belépésre. Azt, hogy az előszűrés mely helyzetekben teszi szükségessé a fogva tartást, valamint annak módját a nemzeti jog határozza meg.

A javaslat előírja továbbá, hogy az előszűrést a tagállamok területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra is alkalmazni kell, amennyiben nincs arra utaló jel, hogy a tagállamok területére való belépés érdekében jogszerű módon lépték át a külső határt. Ez nem vonatkozik a túltartózkodó személyekre, például a rövid távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezőkre, akik három hónapnál hosszabb ideig tartózkodnak, vagy a tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekre, akik ez utóbbi lejárta után tartózkodnak. Ezeket a személyeket a schengeni térségbe való megérkezésükkor határforgalom-ellenőrzésnek vetették alá; tartózkodásuk szabálytalan jellege nem a belépés módjával függ össze, hanem abból a tényből ered, hogy a schengeni térséget nem hagyták el kellő időben.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat kiegészíti és pontosítja a schengeni határellenőrzési rendeletben foglalt, a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó egységes szabályokat azáltal, hogy előírja a tagállamok számára, hogy a fent említett három helyzetben a harmadik országbeli állampolgárokat személyazonosság-ellenőrzésből, biztonsági ellenőrzésből és szükség esetén egészségügyi ellenőrzésből álló előszűrésnek vessék alá annak érdekében, hogy a hatóságok a megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárás alá vonhassák őket. Annak érdekében, hogy ily módon hozzájáruljanak a schengeni térség biztonságához és az Unió menekültügyi és migrációs politikájának hatékonyságához, ezeket az ellenőrzéseket egységes normák szerint kell elvégezni. E normák meghatározásához közvetlenül alkalmazandó rendelkezésekre van szükség. Ebből következően az előszűrés megszervezésének megfelelő eszköze a rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A Bizottság tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt hajt végre, és azt a különálló dokumentumot (XXX) ajánlja figyelembe, amely részletezi a közös európai menekültügyi rendszer (KEMR) reformjának véglegesítése céljából 2016 óta azonosított különböző kihívások kapcsán javasolt megközelítést alátámasztó adatokat és elemeket. Az említett dokumentumban szereplő adatok és információk azon javaslat szempontjából is relevánsak, amely a hézagmentes folyamat részeként bevezeti az előszűrést minden olyan harmadik országbeli állampolgár tekintetében, aki a schengeni térség külső határainak átlépésekor nem teljesíti a beutazási feltételeket.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság több alkalommal konzultált a tagállamokkal, az Európai Parlamenttel és az érdekelt felekkel, hogy megismerje a jövőbeli migrációs és menekültügyi paktummal kapcsolatos nézeteiket. Ezzel párhuzamosan a román, a finn és a horvát elnökség stratégiai és technikai eszmecserét folytatott a migrációs politika különböző aspektusainak jövőjéről, így a menedékjogról, a visszaküldésről, a harmadik országokkal a visszafogadás és reintegráció terén fennálló kapcsolatokról. E konzultációk támogatták, hogy új kezdet induljon az európai menekültügyi és migrációs politika terén a KEMR hiányosságainak sürgős kezelése, a visszaküldési rendszer hatékonyságának javítása, a visszafogadás terén a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataink jobb strukturálása és eszközökkel ellátása, valamint a visszatérő migránsok fenntartható reintegrációjának biztosítása érdekében.

A Bizottság az új migrációs és menekültügyi paktum elindítását megelőzően folyamatosan egyeztetett az Európai Parlamenttel, amely különösen hangsúlyozta, hogy biztosítani kell az alapjogok maradéktalan tiszteletben tartását. Margarítisz Szhinász alelnök és Ylva Johansson biztos a hivatalban töltött első 100 nap során ugyancsak konzultációkat, illetve kétoldalú nyomonkövetési konzultációkat folytatott valamennyi tagállammal. A tagállamok elismerték, hogy egységre, valamint fokozatos előrelépésre van szükség a jelenlegi rendszer hiányosságainak orvoslása terén, hogy szükség van egy új, méltányos felelősségmegosztási rendszerre, amelyhez minden tagállam hozzá tud járulni, hogy szükség van az erős határvédelemre, és hogy mekkora jelentőséggel bír a migráció külső dimenziója és a visszaküldés javítása. A legtöbb tagállam érdeklődését fejezte ki aziránt, hogy a külső határokon egyértelmű és hatékony eljárások álljanak rendelkezésre, különösen a jogellenes mozgások megakadályozása és a visszatérések megkönnyítése érdekében. Néhány tagállam azonban hangsúlyozta, hogy nem szabad szükségtelen adminisztratív terheket okozni.

Ylva Johansson biztos továbbá több alkalommal célzott konzultációkat folytatott nemzetközi szervezetekkel, civil társadalmi szervezetekkel, a tagállamok érintett helyi nem kormányzati szervezeteivel, valamint a szociális és gazdasági partnerekkel.

A Bizottság figyelembe vette a nemzeti és helyi hatóságok[17], a nem kormányzati és nemzetközi szervezetek, például az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala (UNHCR)[18] és a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM)[19], valamint az agytrösztök és a tudományos körök számos ajánlását is arra vonatkozóan, hogy miként lehet új lendületet adni a reformfolyamatnak, és hogyan lehet kezelni az aktuális migrációs kihívásokat az emberi jogi normákkal összhangban. A Bizottság szintén figyelembe vette az Európai Migrációs Hálózat[20] észrevételeit és saját kezdeményezésre indított kutatómunkáját, amelynek eredményeként az elmúlt években több szaktanulmány és ad hoc felmérés készült.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja az alapjogokat, és szem előtt tartja különösen a következő jogi aktusokban elismert alapelveket:

- az Európai Unió Alapjogi Chartája,

[17] Például az új európai menekültügyi politikáról szóló berlini cselekvési terv (2019. november 25.), amelyet 33 szervezet és önkormányzat írt alá.

[18] Az UNHCR ajánlásai az Európai Bizottság által javasolt migrációs és menekültügyi paktumról (2020. január).

[19] Az IOM ajánlásai az új európai uniós migrációs és menekültügyi paktumról (2020. február).

[20] Az Európai Migrációs Hálózat valamennyi tanulmánya és jelentése elérhető a következő címen: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en

- a nemzetközi jogból, különösen a menekültek jogállásáról szóló genfi egyezményből eredő kötelezettségek,
- az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény,
- a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya,
- az ENSZ kínzás elleni egyezménye.

Az előszűrést a Chartában rögzített alapjogok teljes mértékű tiszteletben tartásával kell elvégezni, ideértve a következőket:

- az emberi méltósághoz való jog (1. cikk),
- a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalma (4. cikk),
- a menedékjog (18. cikk),
- védelem a kitoloncolással, a kiutasítással és a kiadatással szemben (19. cikk),
- a megkülönböztetésmentesség elve (21. cikk), valamint
- az emberi egészség magas szintű védelme (35. cikk).

Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartáját, valamint az előszűréssel kapcsolatos egyéb uniós és nemzetközi kötelezettségeket – ideértve azt is, hogy mindig biztosítani kell az eljárásokhoz való hozzáférést – betartsák, a tagállamoknak független nyomonkövetési mechanizmust kell létrehozniuk. Ennek a nyomonkövetési mechanizmusnak ki kell terjednie különösen az alapjogoknak az előszűrés során mindenkor történő tiszteletben tartására, valamint az őrizet esetén alkalmazandó nemzeti szabályok betartására. Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének általános iránymutatást kell kidolgoznia e mechanizmus létrehozására és független működésére vonatkozóan. Ezen túlmenően egy adott tagállam kérésére támogathatja az illetékes nemzeti hatóságokat a nemzeti nyomonkövetési mechanizmus kidolgozásában, különösen a függetlenségére vonatkozó biztosítékok meghatározásában, valamint a nyomon követés módszertanának és a képzési intézkedéseknek a kialakításában. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy nemzeti joguk előírja az alapjogok előszűrés során történő állítólagos megsértésének kivizsgálását, többek között annak biztosítása révén, hogy a panaszokat gyorsan és megfelelő módon kezelik.

Ez a javaslat teljes mértékben figyelembe veszi a gyermekek jogait és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek különleges szükségleteit azáltal, hogy időben és megfelelő módon támogatja fizikai és mentális egészségüket. Kiskorúak esetében a támogatást a kiskorúak kezelésére kiképzett és képesített személyzetnek kell nyújtania, a gyermekvédelmi hatóságok tájékoztatása mellett.

A javaslat a személyes adatok védelméhez való jogot (a Charta 8. cikke) háromféleképpen érinti, amelyek azonban szigorúan szükségesek és arányosak a kitűzött célok eléréséhez, azaz a schengeni térség biztonságának növeléséhez, valamint annak biztosításához, hogy a külső határon tartózkodó és a beutazási feltételeket nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárokat zökkenőmentesen a megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárások alá vonják.

Először is a személyazonosság ellenőrzése és a biztonsági ellenőrzés keretében az úti okmányokba való betekintés, a biometrikus adatok feldolgozása, valamint az adatbázisokba

való betekintés a személyes adatok kezelésének olyan formáit képezik, amelyek lényege annak kiderítése, hogy ki a külső határt átlépni kívánó vagy átlépni szándékozó személy, és hogy ez a személy a tagállamok számára biztonsági kockázatot jelent-e. A személyes adatok kezelésének e formáiról a Schengeni határellenőrzési kódex már rendelkezik. Ez a rendelet azt a három különleges helyzetet határozza meg, amikor a harmadik országbeli állampolgárok anélkül vannak jelen a külső határon, hogy teljesítenék a beutazási feltételeket, és amikor az előszűrést szükségesnek tartják a schengeni térség biztonságának növelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az érintett személyeket a megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárások alá vonják.

Másodszor, az előszűrés végén kitöltött személyes meghallgatási formanyomtatvány tartalmazza azokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tagállami hatóságok az érintett személyeket a megfelelő eljárás alá vonhassák. A személyes meghallgatási formanyomtatvány hatóságok általi kitöltése és elolvasása tehát a személyes adatok kezelésének olyan formáit jelenti, amelyek elválaszthatatlanok a külső határon tartózkodó és a beutazási feltételeket nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárások alá vonásától.

Harmadszor, az érintett harmadik országbeli állampolgárok személyes adatainak gyűjtésére és továbbítására vonatkozó, az Eurodac-rendelet szerinti tagállami kötelezettségek időbeli meghatározása nem vonja maga után a személyes adatok további kezelését, hanem arra kötelezi a tagállamokat, hogy az előszűrés során végezzék el ezt az adatkezelést, amelyre az Eurodac-rendelet értelmében kötelesek.

Mivel az előszűrés pusztán olyan információgyűjtési szakasz, amely meghosszabbítja vagy kiegészíti a külső határátkelőhelyen végzett ellenőrzéseket, és amely semmilyen, az érintett személy jogait érintő határozatot nem von maga után, az előszűrés eredménye tekintetében nincs előirányozva bírósági felülvizsgálat. Az előszűrés befejeztével az előszűrésen átesett személy kiutasítási vagy menekültügyi eljárás alá kerül, amelynek során olyan határozatokat hoznak, amelyek bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik, vagy megtagadják a beléptetését, ami szintén megtámadható igazságügyi hatóság előtt. Az előszűrésnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és a maximális időtartamot csak ritka, nehéz esetekben vagy olyan helyzetekben szabad elérni, amikor egyszerre sok személy előszűrését kell elvégezni. Amennyiben egy személy esetében az ötnapos – kivételes helyzetekben 10 napos – maximális időtartamot elérik, az előszűrésnek azonnal véget kell érnie, és az adott személy tekintetében azonnal meg kell kezdeni a bírósági felülvizsgálattal megtámadható határozathoz vezető eljárást.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A rendeletjavaslat hatással van az uniós költségvetésre.

Az e javaslat végrehajtásának elősegítéséhez szükséges, a 2021–2027-es időszakra előirányzott összes pénzügyi erőforrás becsült összege 417,626 millió EUR. Különösen az előszűrés következő elemeihez lesz szükség potenciálisan pénzügyi támogatásra:

– az előszűréshez szükséges infrastruktúra: a határátkelőhelyeken, befogadóállomásokon stb. helyiségek létrehozása és a meglévő helyiségek használata/korszerűsítése,

– a releváns adatbázisokhoz való hozzáférés új helyszíneken,

– további személyzet felvétele az előszűrés elvégzése céljából,

– határőrök és egyéb személyzet képzése az előszűrés elvégzése céljából,

– egészségügyi személyzet felvétele,

– adott esetben az előzetes egészségügyi ellenőrzésekhez szükséges orvostechnikai felszerelések és helyiségek,

– az alapjogoknak az előszűrés során történő független nyomon követésére irányuló mechanizmus kialakítása.

Az ezekkel az új feladatokkal kapcsolatos kiadások a 2021–2027-es időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keretben a tagállamok rendelkezésére álló forrásokból fedezhetők.

E jogalkotási javaslattal összefüggésben a Bizottság nem igényel további pénzügyi vagy humánerőforrást.

E tekintetben részletesebb információ az e javaslatot kísérő pénzügyi kimutatásban található.

5. EGYÉB ELEMEK

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az 1. cikk meghatározza a rendelet tárgyát. Előírja, hogy a rendelet a külső határokon és a tagállamok területén belül alkalmazandó, amennyiben nincs arra utaló jel, hogy a harmadik országbeli állampolgárokat a külső határokon ellenőrzésnek vetették volna alá.

A 2. cikk az előszűréssel összefüggésben alkalmazandó fogalommeghatározásokat tartalmazza.

A 3. cikk meghatározza a személyi hatályt azon harmadik országbeli állampolgárok azonosítása révén, akiket a külső határokon előszűrési kötelezettségnek kell alávetni: azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül tartózkodnak, és akik esetében az Eurodac-rendelet értelmében a tagállamoknak ujjnyomatot kell gyűjteniük, a kutatási-mentési műveletet követően a tagállamok területén partra szállított személyek, valamint a határátkelőhelyen nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok.

Nem kell előszűrésnek alávetni azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (5) bekezdésében említett eltérések alapján beutazásra jogosultak (tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezők, vízumköteles harmadik országbeli állampolgárok, amennyiben a vízumot a határon adják ki, valamint egy adott tagállam által humanitárius okokból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek miatt egyedi határozat alapján befogadott személyek, kivéve a nemzetközi védelmet kérelmező személyeket, akiket előszűrés alá kell vonni).

A 4. cikk úgy rendelkezik, hogy a külső határon előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok az előszűrés során nem léphetnek be az ország területére. Úgy rendelkezik továbbá, hogy amint úgy tűnik, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár teljesíti a beutazási feltételeket, az előszűrés véget ér. Ez nem érinti a külső határ jogellenes átlépéséhez kapcsolódó szankciók esetleges alkalmazását a Schengeni határellenőrzési kódexben foglalt jelenlegi szabályokkal összhangban.

Az 5. cikk előírja, hogy az előszűrést a tagállamoknak a területükön elfogott harmadik országbeli állampolgárokra is alkalmazniuk kell, amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy belépéskor a külső határon elkerülték a határforgalom-ellenőrzést.

A 6. cikk meghatározza az előszűrés helyszínére és időtartamára vonatkozó szabályokat. A helyszín a külső határokon található, kivéve az 5. cikk hatálya alá tartozó eseteket. Az előszűrési eljárás javasolt időtartama öt nap, kivéve, ha az érintett személyt a külső határ jogellenes átlépésével kapcsolatban már 72 órán át a határon tartották a 603/2013/EU rendelet [Eurodac-rendelet] 14. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint. Ilyen esetben az előszűrés időtartama nem haladhatja meg a 2 napot. A tagállamok területén elfogott személyek előszűrése esetén az előszűrés időtartama nem haladhatja meg a három napot. A cikk felsorolja továbbá az előszűrés valamennyi elemét, és lehetőséget biztosít arra, hogy az érintett uniós ügynökségek – saját megbízatásuk keretein belül – támogassák a tagállamokat az előszűrésben. Elismeri továbbá, hogy kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek vagy kiskorúak esetében a tagállamoknak be kell vonniuk a gyermekvédelmi hatóságokat és az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti előadókat.

A 7. cikk előírja, hogy minden tagállamnak létre kell hoznia az alapjogok független nyomonkövetési mechanizmusát, és meghatározza az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének szerepét ebben a folyamatban.

A 8. cikk meghatározza azokat az információkat, amelyeket az előszűrés során közölni kell az érintett harmadik országbeli állampolgárokkal, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e tekintetben biztosítani kell bizonyos előírások betartását annak érdekében, hogy a harmadik országbeli állampolgárokat – különös tekintettel a gyermekekre – megfelelő módon tájékoztassák.

A 9. cikk megállapítja a külső határokon a kiszolgáltatott helyzetben lévő és különleges befogadási vagy eljárási igényekkel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi ellenőrzésére és azonosítására vonatkozó szabályokat.

A 10. cikk különös szabályokat állapít meg a harmadik országbeli állampolgároknak az interoperabilitásról szóló rendelettel létrehozott közös személyazonosítóadat-tárba (CIR) való betekintés révén történő azonosítására vonatkozóan. A CIR-be való betekintés lehetővé teszi az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN rendszerben található személyazonosító adatok egyidejű, gyors és megbízható lekérdezését, biztosítva ugyanakkor az adatok maximális védelmét, és elkerülve az adatok szükségtelen kezelését vagy megkettőzését.

A 11. cikk a biztonsági ellenőrzésekre vonatkozó különös szabályokról rendelkezik. Előírja az illetékes hatóságok számára, hogy betekintsenek az EES-be, az ETIAS-ba, a VIS-be, az ECRIS-TCN rendszerbe, valamint az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisába (TDAWN-adatbázisba) annak ellenőrzése érdekében, hogy a harmadik országbeli állampolgárok nem jelentenek-e biztonsági fenyegetést. A hamis azonosítás kockázatának minimalizálása érdekében minden ilyen ellenőrzést – amennyire lehetséges – biometrikus adatok alapján kell elvégezni, és a lekérdezések eredményeit kizárólag megbízható adatokra kell korlátozni.

A 12. cikk kiegészíti a 11. cikket azáltal, hogy meghatározza a biztonsági ellenőrzések különös szabályait.

A 13. cikk személyes meghallgatási formanyomtatványról rendelkezik, amelyet az illetékes hatóságoknak az előszűrés végéig ki kell tölteniük.

A 14. cikk az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok előszűrésének lehetséges eredményeiről rendelkezik. Különösen az (EU) 2008/115 irányelvnek (visszatérési irányelv) megfelelő eljárásokra utal azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akik nem kérelmeztek nemzetközi védelmet, és akik esetében az előszűrés nem tárta fel, hogy teljesítik a beutazási feltételeket. Megállapítja továbbá, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó harmadik országbeli állampolgárokat az említett rendelet [XY.] cikkében

említett hatóságokhoz kell irányítani. Az e rendelet 13. cikkében említett formanyomtatványt az érintett személynek az illetékes hatóságokhoz történő irányításával egyidejűleg kell továbbítani. A 14. cikk utal továbbá az (EU) XXXX/XXXX rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] XX. cikke által létrehozott szolidaritási mechanizmus keretében történő áthelyezés lehetőségére. A rendelkezés azokra a harmadik országbeli állampolgárokra is vonatkozik, akiket a tagállamok területén való elfogásukat követően vetettek alá előszűrésnek. Az ilyen harmadik országbeli állampolgárokra vagy a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő eljárások, vagy az (EU) XXX/XXX rendelet (a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet) 25. cikkének (2) bekezdésében említett eljárások alkalmazandók. A cikk arról is rendelkezik, hogy az előszűrés során a hatóságok az (EU) XXX/XXX rendelet [Eurodac-rendelet] hatálya alá tartozó valamennyi személyre vonatkozóan felveszik az említett rendelet [10., 13., 14. és 14a.] cikkében említett biometrikus adatokat, és – amennyiben erre még nem került sor – az utóbbi rendelettel összhangban továbbítják az adatokat.

A 15. cikk bevezeti a 10., illetve a 11. cikkben szereplő azonosítással és biztonsági ellenőrzésekkel összefüggésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkozó bizottsági eljárást.

A 16–19. cikk a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításairól rendelkezik, amely rendeletek létrehozzák az előszűrés során lekérdezendő adatbázisokat és a köztük lévő interoperabilitást.

A 20. cikk az e rendeletben meghatározott intézkedések végrehajtásának értékeléséről rendelkezik.

A 21. cikk záró rendelkezéseket tartalmaz.

2020/0278 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A schengeni térséget az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, belső határok nélküli olyan térség létrehozására irányuló uniós célkitűzés megvalósítása érdekében hozták létre, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. E terület megfelelő működése a tagállamok közötti kölcsönös bizalmon és a külső határok hatékony igazgatásán múlik.

(2) Az Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek határellenőrzésére irányadó szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 77. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex)[21] állapítja meg. Az EUMSZ 77. cikkének első bekezdésében említett, a személyek ellenőrzésére és a külső határok átlépésének eredményes felügyeletére irányuló uniós politika továbbfejlesztése érdekében további intézkedésekkel kell kezelni azokat a helyzeteket, amelyekben a harmadik országbeli állampolgárok a külső határokon elkerülik a határforgalom-ellenőrzést, vagy amelyekben a harmadik országbeli állampolgárokat kutatási-mentési műveleteket követően partra szállítják, illetve amelyekben a harmadik országbeli állampolgárok valamely határátkelőhelyen a beutazási feltételek teljesítése nélkül kérelmeznek nemzetközi védelmet. Ez a rendelet e három helyzet tekintetében kiegészíti és pontosítja az (EU) 2016/399 rendeletet.

(3) Alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az említett három helyzetben a harmadik országbeli állampolgárokat előszűrésnek vessék alá a megfelelő azonosítás megkönnyítése és annak érdekében, hogy hatékonyan a vonatkozó eljárások alá lehessen vonni őket, amelyek – a körülményektől függően – lehetnek nemzetközi védelemre vonatkozó eljárások vagy a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi

[21] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

irányelvnek (a továbbiakban: a visszatérési irányelv)[22] megfelelő eljárások. Az előszűrésnek hézagmentesen kell kiegészítenie a külső határon végzett ellenőrzéseket, vagy kompenzálnia kell azt, hogy a harmadik országbeli állampolgárok a külső határ átlépésekor kijátszották ezeket az ellenőrzéseket.

(4) A határellenőrzés nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely a belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az irreguláris migráció és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell akadályoznia a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, népegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket. Így a külső határokon hozott intézkedések a migráció átfogó megközelítésének fontos elemei, amelyek lehetővé teszik a migránsok és a nemzetközi védelmet kérelmező személyek vegyes migrációja által jelentett kihívás kezelését.

(5) Az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkével összhangban a határellenőrzés a határátkelőhelyeken végzett, határforgalom-ellenőrzésből és a határátkelőhelyek közötti határőrizetből álló tevékenység, amelynek célja annak megakadályozása, hogy a harmadik országbeli állampolgárok kijátsszák a határforgalom-ellenőrzést. Az (EU) 2016/399 rendelet 13. cikkével összhangban a határt jogellenesen átlépő és az érintett tagállam területén tartózkodásra nem jogosult személyeket el kell fogni, és ellenük a 2008/115/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő eljárást kell indítani. Az (EU) 2016/399 rendelet 3. cikkével összhangban a határellenőrzést a menekültek és a nemzetközi védelmet kérelmező személyek jogainak sérelme nélkül kell végezni, különös tekintettel a visszaküldés tilalmára.

(6) A határőrök gyakran találkoznak olyan harmadik országbeli állampolgárokkal, akik úti okmány nélkül kérelmeznek nemzetközi védelmet, akár a határőrizet során, akár a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzések során történő őrizetbe vételt követően. Emellett egyes határszakaszokon a határőrök egyidejűleg nagyszámban érkező személyekkel szembesülnek. Ilyen körülmények között különösen nehéz biztosítani valamennyi releváns adatbázis lekérdezését, és azonnal meghatározni a megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárást.

(7) Azon harmadik országbeli állampolgárok gyors kezelése érdekében, akik megpróbálják elkerülni a határforgalom-ellenőrzést, vagy akik valamely határátkelőhelyen a beutazási feltételek teljesítése nélkül kérelmeznek nemzetközi védelmet, vagy akiket kutatási-mentési műveletet követően szállítanak partra, szilárdabb keretet kell biztosítani a határellenőrzésért, a népegészség védelméért, a nemzetközi védelem szükségességének vizsgálatáért és a kiutasítási eljárások alkalmazásáért felelős különböző nemzeti hatóságok közötti együttműködéshez.

(8) Az előszűrésnek különösen azt kell elősegítenie, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgárokat a lehető legkorábbi szakaszban a megfelelő eljárások alá vonják, és hogy az eljárások megszakítás és késedelem nélkül folytatódjanak. Ugyanakkor az előszűrésnek elő kell segítenie azon gyakorlat megszüntetését, hogy egyes nemzetközi védelmet kérelmezők azt követően, hogy engedélyt kaptak arra, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmük alapján belépjenek egy tagállam területére, megszöknek

[22] Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

annak érdekében, hogy nemzetközi védelmet ténylegesen egy másik tagállamban kérelmezzenek, vagy egyáltalán ne kérelmezzenek.

(9) A nemzetközi védelmet kérelmező személyek esetében az előszűrést követően meg kell vizsgálni a nemzetközi védelem szükségességét. Ennek lehetővé kell tennie, hogy összegyűjtsék és az illetékes hatóságokkal megosszák azokat az információkat, amelyek e hatóságok számára lényegesek ahhoz, hogy meghatározzák a kérelem vizsgálatához szükséges megfelelő eljárást, és ezáltal felgyorsítsák a vizsgálatot. Az előszűrésnek azt is biztosítania kell, hogy a különleges szükségletekkel rendelkező személyeket már korai szakaszban azonosítsák, hogy minden különleges befogadási és eljárási igényt teljes mértékben figyelembe vegyenek az alkalmazandó eljárás meghatározása és lefolytatása során.

(10) Az e rendeletből eredő kötelezettségek nem sérthetik az (EU) XX/XXX rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] által szabályozott, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseket.

(11) Ez a rendelet azokra a harmadik országbeli állampolgárokra és hontalan személyekre alkalmazandó, akiket valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő jogellenes átlépése miatt fogtak el, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik esetében a tagállam az Eurodac-rendelet 14. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében az életkoruktól eltérő okokból nem köteles biometrikus adatokat venni, valamint a kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított személyekre, függetlenül attól, hogy nemzetközi védelmet kérelmeznek-e vagy sem. Ez a rendelet azokra is alkalmazandó, akik nemzetközi védelmet kérelmeznek a határátkelőhelyeken vagy a tranzitzónákban anélkül, hogy teljesítenék a beutazási feltételeket.

(12) Az előszűrést a külső határnál vagy annak közelében kell lefolytatni, mielőtt az érintett személyek számára engedélyezik a területre való belépést. A tagállamoknak a nemzeti jog szerinti intézkedéseket kell alkalmazniuk annak megakadályozására, hogy az érintett személyek az előszűrés során belépjenek a területre. Egyedi esetekben, amennyiben szükséges, ez magában foglalhatja az őrizetet is, az őrizetre vonatkozó nemzeti jogszabályokra figyelemmel.

(13) Amennyiben az előszűrés során nyilvánvalóvá válik, hogy az előszűrés hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében foglalt feltételeket, az előszűrést be kell fejezni, és az érintett harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezni kell az ország területére való belépést, az említett rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szankciók alkalmazásának sérelme nélkül.

(14) Tekintettel az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkének (5) bekezdésében említett eltérés céljára, nem kell előszűrésnek alávetni azokat a személyeket, akiknek a beutazását valamely tagállam egyedi határozatban engedélyezte, annak ellenére, hogy nem teljesítik az összes beutazási feltételt.

(15) Az előszűrésnek alávetett valamennyi személyt ellenőrzésnek kell alávetni személyazonosságuk és annak megállapítása érdekében, hogy nem jelentenek-e veszélyt a belső biztonságra vagy a népegészségre. A határátkelőhelyeken nemzetközi védelmet kérelmező személyek esetében az átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venni a határforgalom-ellenőrzés keretében végzett személyazonossági és biztonsági ellenőrzéseket.

(16) Az előszűrés befejezését követően az érintett harmadik országbeli állampolgárokat a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősség megállapítása és a nemzetközi védelem iránti igény felmérése céljából a vonatkozó eljárás vagy adott esetben a 2008/115/EK irányelv (visszatérési irányelv) szerinti eljárások hatálya alá kell vonni. Az előszűrés során szerzett releváns információkat – az alapjogok teljes körű tiszteletben tartása mellett – az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani az egyes esetek további értékelésének alátámasztására. A 2008/115/EK irányelvben megállapított eljárások csak az előszűrés befejezését követően kezdhetők meg. A menekültügyi eljárásról szóló rendelet 26. és 27. cikke csak az előszűrés befejezését követően alkalmazandó. Ez nem érinti azt, hogy az elfogás időpontjában a határátkelőhelyen végzett határellenőrzés vagy az előszűrés során nemzetközi védelmet kérelmező személyeket kérelmezőnek kell tekinteni.

(17) Az előszűrést áthelyezés is követheti az (EU) XXX/XXX rendelettel [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] létrehozott szolidaritási mechanizmus keretében, ha egy tagállam önkéntes alapon hozzájárul a szolidaritáshoz, vagy ha a nemzetközi védelmet kérelmezők nem tartoznak az (EU) XXX/XXX rendelet (a menekültügyi eljárásról szóló rendelet) szerinti, határon folytatott eljárás hatálya alá, vagy az (EU) XXX/XXX rendelettel [a válsághelyzetekről szóló rendelet] létrehozott, válsághelyzetek kezelésére szolgáló mechanizmus keretében.

(18) Az (EU) 2016/399 rendelet 12. cikkével összhangban a beutazási feltételek teljesítését és a beléptetés engedélyezését az úti okmányban lévő beléptetőbélyegző fejezi ki. Az ilyen beléptetőbélyegző vagy az úti okmány hiánya ezért arra utaló jelnek tekinthető, hogy az okmány birtokosa nem teljesíti a beutazási feltételeket. A határregisztrációs rendszer elindulásakor a bélyegzőt az elektronikus rendszerbe bevitt bejegyzés váltja fel, és ez a vélelem megbízhatóbbá válik. A tagállamoknak ezért az előszűrést alkalmazniuk kell azokra a harmadik országbeli állampolgárokra, akik már a tagállam területén tartózkodnak, és akik nem tudják bizonyítani, hogy teljesítik a tagállamok területére való beutazás feltételeit. Az ilyen harmadik országbeli állampolgárok előszűrésére annak kompenzálása érdekében van szükség, hogy a schengeni térségbe való megérkezésükkor vélhetően sikerült elkerülniük a beutazási ellenőrzéseket, és ezért a beléptetést sem tudták megtagadni tőlük, és a megfelelő eljárás alá sem vonhatták őket az előszűrést követően. Az előszűrés alkalmazása az e rendeletben említett adatbázisok lekérdezése révén annak megállapítását is segítheti, hogy az érintett személyek nem jelentenek-e veszélyt a belső biztonságra. A tagállamok területén belüli előszűrés befejezéséig az érintett harmadik országbeli állampolgárokat kiutasítási eljárásnak vagy – amennyiben nemzetközi védelmet kérelmeznek – a megfelelő menekültügyi eljárásnak kell alávetni. A lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni, hogy ugyanazon harmadik országbeli állampolgárt ismételt előszűrésnek vessék alá.

(19) Az előszűrést a lehető leghamarabb be kell fejezni, és az nem haladhatja meg az 5 napot, ha azt a külső határon, illetve a 3 napot, ha azt valamely tagállam területén folytatják le. Az ötnapos határidő meghosszabbítását olyan kivételes helyzetekre kell fenntartani a külső határokon, amikor a tagállam által nem befolyásolható okokból – például a(z) XXX/XXX rendelet [a válsághelyzetekről szóló rendeletjavaslat] 1. cikkében említett válsághelyzetek miatt – túllépik az előszűrések kezelésére rendelkezésre álló tagállami kapacitást.

(20) A tagállamoknak a földrajzi helyzetet és a meglévő infrastruktúrákat figyelembe véve megfelelő helyszíneket kell meghatározniuk a külső határon vagy annak közelében végzett előszűréshez, és biztosítaniuk kell, hogy az elfogott harmadik országbeli

állampolgárok és a határátkelőhelyen tartózkodók előszűrését gyorsan meg lehessen kezdeni. Az előszűréssel kapcsolatos feladatok az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet[23] 2. cikkének 23. pontjában említett migrációs csomópontokon is elvégezhetők.

(21) Az előszűrés céljainak elérése érdekében szoros együttműködést kell biztosítani az (EU) 2016/399 rendelet 16. cikkében említett illetékes nemzeti hatóságok, a [menekültügyi eljárásról szóló rendelet] 5. cikkében említett illetékes hatóságok, valamint a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő kiutasítási eljárások lefolytatásáért felelős hatóságok között. Az előszűrésbe a gyermekvédelmi hatóságokat is szorosan be kell vonni, amennyiben ez szükséges annak biztosításához, hogy az előszűrés során megfelelően figyelembe vegyék a gyermek mindenek felett álló érdekét. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vehessék az érintett ügynökségek, különösen az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség és [az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége] támogatását, azok megbízatásának korlátain belül. A tagállamoknak be kell vonniuk az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti előadókat minden olyan esetben, amikor az előszűrés az emberkereskedelem szempontjából releváns tényeket tár fel a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[24] összhangban.

(22) Az előszűrés lefolytatásakor az illetékes hatóságoknak meg kell felelniük az Európai Unió Alapjogi Chartájának, és biztosítaniuk kell az emberi méltóság tiszteletben tartását, továbbá nem tehetnek különbséget nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonságok, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más nézetek, nemzeti kisebbséghez tartozás, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján. Különös figyelmet kell fordítani a gyermek mindenek felett álló érdekére.

(23) Annak érdekében, hogy az előszűrés során biztosított legyen az uniós és a nemzetközi jognak, többek között az Alapjogi Chartának való megfelelés, minden tagállamnak nyomonkövetési mechanizmust kell létrehoznia, és megfelelő biztosítékokat kell bevezetnie annak függetlenségére vonatkozóan. A nyomonkövetési mechanizmusnak ki kell terjednie különösen az előszűréssel kapcsolatban az alapjogok tiszteletben tartására, az őrizetre vonatkozó nemzeti szabályok tiszteletben tartására, valamint az (EU) 2016/399 rendelet 3. cikkének b) pontjában említett visszaküldés tilalmának való megfelelésre. Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének általános iránymutatást kell kidolgoznia e nyomonkövetési mechanizmus létrehozására és független működésére vonatkozóan. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy nemzeti nyomonkövetési mechanizmusuk kialakításához támogatást kérjenek az Európai Unió Alapjogi Ügynökségétől. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a nyomonkövetési mechanizmus módszertanának meghatározásával és a megfelelő képzési intézkedésekkel kapcsolatban tanácsot kérjenek az Európai Unió Alapjogi Ügynökségétől. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy felkérjék az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezeteket és testületeket a nyomon követésben való részvételre. A független nyomonkövetési mechanizmus nem sértheti az alapjogok azon nyomon követését, amelyet az Európai

[23] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o.).

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

Határ- és Partvédelmi Ügynökségnek az (EU) 2019/1896 rendeletben előírt, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyei biztosítanak. A tagállamoknak ki kell vizsgálniuk az alapjogok előszűrés során történő állítólagos megsértésére vonatkozó állításokat, többek között annak biztosítása révén, hogy a panaszokat gyorsan és megfelelő módon kezelik.

(24) Az előszűrés befejezéséig az előszűrésért felelős hatóságoknak ki kell tölteniük egy személyes meghallgatási formanyomtatványt. A formanyomtatványt vagy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket elbíráló hatóságoknak, vagy a visszaküldés tekintetében illetékes hatóságoknak kell továbbítani, attól függően, hogy hová irányítják az adott személyt. Az előbbi esetben az előszűrésért felelős hatóságoknak fel kell tüntetniük azokat az elemeket is, amelyek lényegesnek tűnhetnek annak meghatározása szempontjából, hogy az illetékes hatóságoknak az érintett harmadik országbeli állampolgár kérelmét gyorsított vizsgálati eljárásnak vagy határon folytatott eljárásnak kell-e alávetniük.

(25) Az előszűrés során felvett biometrikus adatokat az illetékes hatóságoknak az Eurodac-rendelet [12., 13., 14. és 14a.] cikkében említett adatokkal együtt az említett rendeletben előírt határidőkön belül továbbítaniuk kell az Eurodacba.

(26) A külső határokon végzett előszűrésen átesett valamennyi személyen előzetes egészségügyi vizsgálatot kell végezni annak érdekében, hogy azonosítsák az azonnali gondozásra szoruló vagy egyéb intézkedéseket – például népegészségügyi okokból történő elkülönítést – igénylő személyeket. Figyelembe kell venni a kiskorúak és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek sajátos szükségleteit. Ha a körülményekből az következik, hogy ilyen vizsgálatra nincs szükség, különösen azért, mert a személy általános egészségügyi állapota nagyon jónak tűnik, nem indokolt, hogy a vizsgálatra sor kerüljön, és erről az érintettet tájékoztatni kell. Az előzetes egészségügyi vizsgálatot az érintett tagállam egészségügyi hatóságainak kell elvégezniük. A területen elfogott harmadik országbeli állampolgárok tekintetében előzetes orvosi vizsgálatot kell végezni, amennyiben azt első látásra szükségesnek ítélik.

(27) Az előszűrés során minden érintett személy számára biztosítani kell az Európai Unió Alapjogi Chartájának megfelelő életkörülményeket, és biztosítani kell számukra a sürgősségi egészségügyi ellátáshoz és a betegségek alapvető kezeléséhez való hozzáférést. Különös figyelmet kell fordítani a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekre, például a terhes nőkre, az idősekre, az egyszülős családokra, az azonnal azonosítható fizikai vagy szellemi fogyatékossággal élő személyekre, a láthatóan pszichés vagy fizikai traumát szenvedett személyekre és a kísérő nélküli kiskorúakra. Különösen kiskorú esetében a tájékoztatást gyermekbarát és az életkornak megfelelő módon kell nyújtani. Az előszűréssel kapcsolatos feladatok elvégzésében részt vevő valamennyi hatóságnak tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot és a magánéletet, és tartózkodnia kell minden megkülönböztető cselekedettől vagy magatartástól.

(28) Mivel az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok nem feltétlenül rendelkeznek a külső határ jogszerű átlépéséhez szükséges személyazonosító és úti okmányokkal, az előszűrés részeként személyazonosítási eljárást kell előírni.

(29) Az (EU) 2019/817 európai parlamenti és tanácsi rendelet (interoperabilitási rendelet)[25] azzal a céllal hozta létre a közös személyazonosítóadat-tárat (a továbbiakban: CIR), hogy megkönnyítse és segítse a határregisztrációs rendszerben (a továbbiakban: EES), a Vízuminformációs Rendszerben (a továbbiakban: VIS), az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerben (a továbbiakban: ETIAS), az Eurodacban és a Harmadik Országbeli Állampolgárok Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerében (a továbbiakban: ECRIS-TCN rendszer) nyilvántartott személyek helyes azonosítását, azon ismeretlen személyeket is beleértve, akik nem tudják azonosítani magukat. E célból a CIR csak az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN rendszerben rögzített, logikusan elkülönített személyazonosító, útiokmány- és biometrikus adatokat tartalmazza. A CIR-ben csak azokat a személyes adatokat tárolják, amelyek a pontos személyazonosság-ellenőrzések végzéséhez elengedhetetlenül szükségesek. A CIR-ben rögzített személyes adatokat csak az alapul szolgáló rendszerek céljaihoz feltétlenül szükséges ideig őrzik meg, és azokat automatikusan törölni kell, ha az adatokat törlik az alapul szolgáló rendszerekből. A CIR-be való betekintés lehetővé teszi a személyek megbízható és teljes körű azonosítását azáltal, hogy lehetővé teszi az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN rendszerben található valamennyi személyazonosító adat egyidejű, gyors és megbízható lekérdezését, miközben biztosítja az adatok maximális védelmét, és elkerüli az adatok szükségtelen kezelését vagy megkettőzését.

(30) Az előszűrésnek alávetett személyek személyazonosságának megállapítása érdekében az előszűrés során az érintett személy jelenlétében ellenőrzést kell indítani a CIR-ben. Ezen ellenőrzés során a személy biometrikus adatait össze kell vetni a CIR-ben szereplő adatokkal. Amennyiben a személy biometrikus adatai nem használhatók, vagy ha az ilyen adatokkal történő lekérdezés sikertelen, a lekérdezés elvégezhető a személy személyazonosító adataival és útiokmány-adataival együttesen, amennyiben azok rendelkezésre állnak. A szükségesség és az arányosság elvével összhangban, és amennyiben a lekérdezés nyomán kiderül, hogy a CIR tartalmaz az adott személyre vonatkozó adatokat, a tagállami hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani a CIR-hez az érintett személy személyazonosító adataiba, útiokmány-adataiba és biometrikus adataiba való betekintés céljából anélkül, hogy a CIR megjelölné, hogy ezek az adatok melyik uniós információs rendszerben találhatók.

(31) Mivel a CIR személyazonosítási célú használatát az (EU) 2019/817 rendelet az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN rendszerben a tagállamok területén végzett rendőrségi ellenőrzések során nyilvántartásba vett személyek helyes azonosításának megkönnyítésére és segítésére korlátozta, az említett rendeletet módosítani kell annak érdekében, hogy rendelkezzen a CIR-nek az e rendelettel létrehozott előszűrés során történő használatának további céljáról.

(32) Tekintettel arra, hogy az előszűrésnek alávetett személyek közül sokan esetleg nem visznek magukkal úti okmányokat, az előszűrést lefolytató hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani az érintett személyek birtokában lévő bármely más releváns okmányhoz, amennyiben e személyek biometrikus adatai nem használhatók fel, vagy nem vezetnek eredményre a CIR-ben. A hatóságok számára lehetővé kell

[25] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 27. o.).

tenni továbbá, hogy az említett okmányokból származó, a biometrikus adatoktól eltérő adatokat is felhasználhassanak a vonatkozó adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzésekhez.

(33) A személyeknek a határátkelőhelyen végzett határforgalom-ellenőrzés során történő azonosítását, valamint az adatbázisokba a külső határ menti határőrizettel vagy rendőrségi ellenőrzésekkel összefüggésben az érintett személyt előszűrés alá helyező hatóságok által való betekintést az előszűrés részének kell tekinteni, és nem kell megismételni, kivéve, ha azt különleges körülmények indokolják.

(34) Annak érdekében, hogy e rendelet 11. cikke (5) bekezdésének és 12. cikke (5) bekezdésének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[26] megfelelően kell gyakorolni. A vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.

(35) Az előszűrés során azt is fel kell mérni, hogy a harmadik országbeli állampolgárok Unióba való belépése veszélyt jelenthet-e a belső biztonságra vagy a közrendre.

(36) Mivel az előszűrés a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül tartózkodó vagy kutatási-mentési műveletet követően partra szállított személyekre vonatkozik, az előszűrés részeként a biztonsági ellenőrzéseknek legalább olyan szintűeknek kell lenniük, mint az azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében végzett ellenőrzéseknek, akik előzetesen kérelmezik az Unióba rövid távú tartózkodás céljából történő beutazás engedélyezését, függetlenül attól, hogy vízumkötelezettség alá esnek-e vagy sem.

(37) Azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik állampolgárságuk alapján az (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendelet[27] értelmében mentesülnek a vízumkötelezettség alól, az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelet[28] (ETIAS-rendelet) előírja, hogy az EU-ba rövid távú tartózkodás céljából történő beutazáshoz utazási engedélyt kell kérniük. Az utazási engedély kézhezvétele előtt az érintett személyeket biztonsági ellenőrzésnek vetik alá az általuk benyújtott személyes adatok alapján több uniós adatbázisban – a Vízuminformációs Rendszerben (VIS), a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a határregisztrációs rendszerben (EES), az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerben (ETIAS), az (EU) 2016/794 rendelet[29] 18. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett célból kezelt Europol-

---

[26] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

[27] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 303., 2018.11.28., 39. o.).

[28] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o.).

[29] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

adatokban, az ECRIS-TCN rendszerben[30] –, valamint az Interpol ellopott és elvesztett úti okmányokat tartalmazó adatbázisában (SLTD) és az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisában (TDAWN-adatbázis).

(38) Az (EU) 2018/1806 rendelet értelmében vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat a 810/2009/EU és a 767/2008/EU rendelet értelmében a vízumkiadás előtt ugyanazon adatbázisok alapján vetik alá biztonsági ellenőrzésnek, mint a vízummentes harmadik országbeli állampolgárokat.

(39) A (36) preambulumbekezdésben kifejtett érvelésből következik, hogy az előszűrésnek alávetett személyek esetében a biztonsági célú automatikus ellenőrzéseket ugyanazon rendszerekben – vagyis a VIS-ben, az EES-ben, az ETIAS-ban, a SIS-ben, az ECRIS-TCN rendszerben, az Europol-adatokban és az Interpol SLTD- és TDAWN-adatbázisában – kell elvégezni, mint amelyeket az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer keretében a vízum vagy az utazási engedély kérelmezői esetében alkalmaznak. Az előszűrésnek alávetett személyeket továbbá ellenőrizni kell az ECRIS-TCN rendszerben a terrorista bűncselekmények és a súlyos bűncselekmények egyéb formái miatt elítélt személyek tekintetében, az előző (38) preambulumbekezdésben említett Europol-adatokban, az Interpol elveszett és ellopott úti okmányokat tartalmazó adatbázisában, valamint az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisában (TDAWN-adatbázis).

(40) Ezeket az ellenőrzéseket oly módon kell lefolytatni, amely biztosítja, hogy ezekből az adatbázisokból csak a biztonsági ellenőrzések elvégzéséhez szükséges adatok kerüljenek lekérdezésre. Azon személyek esetében, akik valamely határátkelőhelyen nemzetközi védelmet kérelmeztek, az előszűrés részeként a biztonsági ellenőrzésre szolgáló adatbázisokba való betekintésnek azokra az adatbázisokra kell összpontosítania, amelyeket a külső határokon végzett határforgalom-ellenőrzés során nem kérdeztek le, így elkerülve az ismételt betekintéseket.

(41) Amennyiben a biztonsági ellenőrzés céljából indokolt, az előszűrés kiterjedhet a harmadik országbeli állampolgárok birtokában lévő tárgyak nemzeti joggal összhangban történő ellenőrzésére is. Az ezzel összefüggésben alkalmazott intézkedéseknek arányosnak kell lenniük, és tiszteletben kell tartaniuk az előszűrésnek alávetett személyek emberi méltóságát. Az érintett hatóságoknak biztosítaniuk kell az érintett személyek alapjogainak tiszteletben tartását, beleértve a személyes adatok védelméhez való jogot és a véleménynyilvánítás szabadságát.

(42) Mivel az EES-hez, az ETIAS-hoz, a VIS-hez és az ECRIS-TCN rendszerhez való hozzáférés szükséges ahhoz, hogy az előszűrés lefolytatására kijelölt hatóságok megállapítsák, hogy az adott személy veszélyt jelenthet-e a belső biztonságra vagy a közrendre, a 767/2008/EK rendeletet, az (EU) 2017/2226 rendeletet, az (EU) 2018/1240 rendeletet és az (EU) 2019/816 rendeletet módosítani kell e további hozzáférési jog biztosítása érdekében, amely jelenleg nem szerepel az említett rendeletekben. Az (EU) 2019/816 rendelet esetében e módosítást változó geometriájú okok miatt a jelenlegitől eltérő rendeleten keresztül kell elvégezni.

[30] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/816 rendelete (2019. április 17.) az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer kiegészítése érdekében a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszer (ECRIS-TCN) létrehozásáról, valamint az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 1. o.).

(43) Az európai adatbázisokban, az EES-ben, az ETIAS-ban, a VIS-ben és az ECRIS-TCN rendszerben végzett lekérdezésekhez az (EU) 2019/817 rendelettel létrehozott európai keresőportált (ESP) kell használni adott esetben személyazonosítás vagy biztonsági ellenőrzések céljából.

(44) Mivel az előszűrés hatékony alkalmazása az érintett személyek és biztonsági hátterük helyes azonosításától függ, az európai adatbázisokba e célból történő betekintést ugyanazok a célkitűzések indokolják, mint amelyek érdekében az egyes adatbázisokat létrehozták, vagyis az Unió külső határainak hatékony igazgatása, az Unió belső biztonsága és az uniós menekültügyi és visszaküldési politika hatékony végrehajtása.

(45) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a schengeni térségbe belépni szándékozó személyek ellenőrzésének megerősítését és a megfelelő eljárások alkalmazását a tagállamok egyedül nem tudják megvalósítani, uniós szinten közös szabályokat kell megállapítani. Ezért az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(46) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

(47) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal összhangban nem vesz részt[31]. Ennélfogva Írország nem vesz részt a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(48) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat[32] 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(49) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat[33] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.

---

31 A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

32 A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról(HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

33 A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására,

(50) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat[34] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(51) Ciprus, Bulgária, Románia és Horvátország tekintetében ez a rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése, a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése, illetve a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a rendelet megállapítja mindazon harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamok külső határain történő, a megfelelő eljárás alá vonásukat megelőző előszűrését, akik jogellenesen lépték át a külső határt, akik a beutazási feltételek teljesítése nélkül a határforgalom-ellenőrzés során nemzetközi védelmet kérelmeztek, valamint akiket kutatási-mentési műveletet követően partra szállítottak.

Az előszűrés célja a schengeni térségbe belépni szándékozó személyek ellenőrzésének megerősítése és a megfelelő eljárások alá vonásuk.

Az előszűrés tárgya az előszűrés hatálya alá tartozó valamennyi harmadik országbeli állampolgár személyazonosítása, valamint a vonatkozó adatbázisokban annak ellenőrzése, hogy az előszűrés hatálya alá tartozó személyek nem jelentenek-e veszélyt a belső biztonságra. Az előszűrés a kiszolgáltatott helyzetben lévő és egészségügyi ellátásra szoruló személyek, valamint a népegészségügyi veszélyt jelentő személyek azonosítása érdekében adott esetben egészségügyi ellenőrzéseket is magában foglal. Az említett ellenőrzések elősegítik, hogy az ilyen személyeket a megfelelő eljárás alá vonják.

Az előszűrést továbbá a tagállamok területén kell lefolytatni, amennyiben nincs arra utaló jel, hogy a harmadik országbeli állampolgárokat a külső határokon ellenőrzésnek vetették volna alá.

---

alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

[34] A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a külső határ jogellenes átlépése”: egy tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi, a határátkelőhelyeken kívüli vagy a hivatalos nyitvatartási időn kívüli átlépése az (EU) 2016/399 rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint;
2. „népegészségügyi veszély”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikke 21. pontjának értelmében vett népegészségügyi veszély;
3. „ellenőrzés”: az adatkészletek összehasonlításának folyamata, amelynek célja a közölt személyazonosság érvényességének megállapítása (egy az egyhez megfeleltetés);
4. „személyazonosítás”: egy személy személyazonosságának több adatkészlet és adatbázis összehasonlításával történő megállapítása (egy a többhöz megfeleltetés);
5. „harmadik országbeli állampolgár”: minden olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár, és aki nem élvezi az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikke 5. pontjának értelmében vett, az uniós jog szerinti szabad mozgáshoz való jogot.

3. cikk

Előszűrés a külső határon

(1) Ez a rendelet minden olyan harmadik országbeli állampolgárra alkalmazandó, akit:

a) valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő jogellenes átlépése miatt fogtak el, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik esetében a tagállam a 603/2013/EU rendelet 14. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében az életkoruktól eltérő okból nem köteles biometrikus adatokat venni; vagy

b) kutatási-mentési műveleteket követően partra szállítottak.

Az előszűrés az említett személyekre attól függetlenül alkalmazandó, hogy nemzetközi védelmet kérelmeztek-e.

(2) Az előszűrés továbbá minden olyan harmadik országbeli állampolgárra alkalmazandó, aki a külső határátkelőhelyeken vagy tranzitzónákban nemzetközi védelmet kérelmez, és aki nem teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket.

(3) Az előszűrés nem érinti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikke (5) bekezdésének alkalmazását, kivéve azt a helyzetet, amikor a tagállam által az említett rendelet 6. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján meghozott egyedi határozat kedvezményezettje nemzetközi védelmet kérelmez.

4. cikk

A tagállam területére történő belépésre vonatkozó engedély

(1) Az előszűrés során a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett személyek nem léphetnek be a tagállam területére.

(2) Amennyiben az előszűrés során nyilvánvalóvá válik, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket, az előszűrést be kell fejezni, és az érintett harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezni kell a területre történő belépést, az említett rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szankciók alkalmazásának sérelme nélkül.

5. cikk

Előszűrés a tagállamok területén

A tagállamok akkor alkalmazzák az előszűrést a területükön talált harmadik országbeli állampolgárokra, ha nincs arra utaló jel, hogy a tagállamok területére történő belépés érdekében jogszerű módon lépték át a külső határt.

6. cikk

Az előszűrésre vonatkozó követelmények

(1) A 3. cikkben említett esetekben az előszűrést a külső határokon vagy azok közelében található helyszíneken kell lefolytatni.

(2) Az 5. cikkben említett esetekben az előszűrést a tagállam területén lévő bármely megfelelő helyszínen kell lefolytatni.

(3) A 3. cikkben említett esetekben az előszűrést haladéktalanul le kell folytatni, és minden esetben a külső határ menti területen történő elfogástól, az érintett tagállam területén történő partra szállítástól vagy a határátkelőhelyen történő megjelenéstől számított 5 napon belül be kell fejezni. Kivételes körülmények között, amennyiben aránytalanul sok harmadik országbeli állampolgár előszűrését kell egyidejűleg lefolytatni, ami a gyakorlatban lehetetlenné teszi az előszűrés említett határidőn belüli befejezését, az ötnapos időszak legfeljebb további 5 nappal meghosszabbítható.

A 603/2013/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, a 603/2013/EU rendelet 14. cikke (1) és (3) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek esetében, amennyiben fizikailag 72 óránál hosszabb ideig maradnak a külső határon, az előszűrés időtartamát két napra kell csökkenteni.

(4) A tagállamok haladéktalanuk értesítik a Bizottságot a (3) bekezdésben említett kivételes körülményekről. Ugyancsak értesíteniük kell a Bizottságot, amint az előszűrési időszak meghosszabbításának okai megszűnnek.

(5) Az 5. cikkben említett előszűrést haladéktalanul le kell folytatni, és minden esetben az elfogástól számított 3 napon belül be kell fejezni.

(6) Az előszűrés a következő kötelező elemekből áll:

a) a 9. cikkben említett előzetes egészségügyi és sebezhetőségi ellenőrzés;

b) a 10. cikkben említett személyazonosítás;

c) biometrikus adatok rögzítése a 14. cikk (6) bekezdésében említett megfelelő adatbázisokban, amennyiben az még nem történt meg;

d) a 11. cikkben említett biztonsági ellenőrzés;

e) a 13. cikkben említett személyes meghallgatási formanyomtatvány kitöltése;

f) a 14. cikkben említettek szerinti megfelelő eljárás alá vonás.

(7) A tagállamok kijelölik az előszűrés lefolytatására illetékes hatóságokat. A tagállamok megfelelő személyzetet és elegendő erőforrást alkalmaznak az előszűrés hatékony lefolytatásához.

A tagállamok szakképzett egészségügyi személyzetet jelölnek ki a 9. cikkben előírt egészségügyi ellenőrzés elvégzésére. Adott esetben a gyermekvédelmi hatóságokat és az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti előadókat is be kell vonni.

Az illetékes hatóságokat az előszűrés lefolytatásában az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség és [az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége] által küldött szakértők, illetve összekötő tisztviselők és csoportok segíthetik és támogathatják megbízatásuk korlátain belül.

7. cikk

Az alapjogok nyomon követése

(1) A tagállamok megfelelő rendelkezéseket fogadnak el az alapjogoknak az előszűréssel kapcsolatos állítólagos megsértésének kivizsgálására.

(2) Minden tagállam független nyomonkövetési mechanizmust hoz létre, hogy

– az előszűrés során biztosítsa az uniós és a nemzetközi jognak, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájának való megfelelést,

– adott esetben biztosítsa az érintett személy őrizetben tartására vonatkozó nemzeti szabályok betartását, különös tekintettel az őrizet okaira és időtartamára,

– biztosítsa, hogy hatékonyan és indokolatlan késedelem nélkül kezeljék azokat az állításokat, amelyek szerint az előszűréssel – többek között a menekültügyi eljáráshoz való hozzáféréssel és a visszaküldés tilalmának elvével – kapcsolatban nem tartották tiszteletben az alapjogokat.

A tagállamok megfelelő biztosítékokat vezetnek be a mechanizmus függetlenségének garantálására.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége általános iránymutatást ad ki a tagállamok számára e mechanizmus létrehozásáról és független működéséről. A tagállamok továbbá felkérhetik az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, hogy támogassa őket nemzeti nyomonkövetési mechanizmusaik kidolgozásában, beleértve e mechanizmusok függetlenségének biztosítékait, valamint a nyomonkövetési módszertant és a megfelelő képzési rendszereket.

A tagállamok felkérhetik az érintett nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezeteket és testületeket, hogy vegyenek részt a nyomon követésben.

8. cikk

Információnyújtás

(1) Az előszűrés hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat röviden tájékoztatni kell az előszűrés céljáról és módjáról:

a) az előszűrés lépéseiről és módjáról, valamint az előszűrés lehetséges eredményeiről;

b) a harmadik országbeli állampolgároknak az előszűrés során fennálló jogairól és kötelezettségeiről, beleértve azon kötelezettségüket is, hogy az előszűrés során a kijelölt létesítményekben maradjanak.

(2) Az előszűrés során adott esetben tájékoztatást kapnak a következőkről is:

a) az (EU) 2016/399 rendelettel [Schengeni határellenőrzési kódex] összhangban a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának feltételeire, valamint az érintett tagállam egyéb beutazási, tartózkodási és letelepedési feltételeire alkalmazandó szabályok, amennyiben ezeket az információkat még nem adták meg;

b) amennyiben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, vagy arra utaló jelek vannak, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmet kívánnak benyújtani, az (EU) XXX/XXX rendelet [korábbi dublini rendelet] [9. cikkének (1) és (2) bekezdése] szerinti, az első belépés szerinti tagállamban nemzetközi védelem vagy jogszerű tartózkodás iránti kérelem benyújtására vonatkozó kötelezettségre vonatkozó információk, az említett rendelet [10. cikkének (1) bekezdésében] meghatározott meg nem felelés következményei és az említett rendelet 11. cikkében meghatározott információk, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követő eljárásokra vonatkozó információk;

c) a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérési kötelezettsége a(z) XXXXX irányelvvel [visszatérési irányelv] összhangban;

d) az önkéntes távozás támogatása céljából logisztikai, pénzügyi és egyéb anyagi vagy természetbeni támogatást nyújtó programban való részvétel lehetőségei;

e) az áthelyezésben való részvétel feltételei az (EU) XXX/XXX rendelet [korábbi dublini rendelet] XX. cikkével összhangban;

f) az (EU) 2016/679 rendelet[35] [általános adatvédelmi rendelet] 13. cikkében említett információk.

(3) Az előszűrés során nyújtott információkat olyan nyelven kell megadni, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy észszerűen feltételezhető, hogy megért. A tájékoztatást írásban és – kivételes körülmények között, szükség esetén – szóban, tolmácsolási szolgáltatások igénybevételével kell nyújtani. A tájékoztatást megfelelő módon kell nyújtani, figyelembe véve az adott személy életkorát és nemét.

[35] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4.).

(4) A tagállamok engedélyezhetik az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek számára, hogy az előszűrés során a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően tájékoztassák a harmadik országbeli állampolgárokat az e cikk szerinti információkról.

9. cikk

Egészségügyi ellenőrzések és sebezhetőségek

(1) A 3. cikkben említett előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat előzetes egészségügyi vizsgálatnak kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy szükség van-e azonnali gondozásra vagy népegészségügyi okokból elkülönítésre, kivéve, ha az érintett harmadik országbeli állampolgárok általános állapotával kapcsolatos körülmények és az előszűrésnek való alávetésük indokai alapján az érintett illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy nincs szükség előzetes egészségügyi szűrésre. Ebben az esetben erről ennek megfelelően tájékoztatják az érintett személyeket.

(2) Adott esetben ellenőrizni kell, hogy az (1) bekezdésben említett személyek kiszolgáltatott helyzetben vannak-e, kínzás áldozatai-e vagy különleges befogadási vagy eljárási szükségleteik vannak-e a befogadási feltételekről szóló irányelv [átdolgozás] 20. cikke értelmében.

(3) Amennyiben sebezhetőségekre, illetve különleges befogadási vagy eljárási szükségletekre utaló jelek merülnek fel, az érintett harmadik országbeli állampolgárnak kellő időben megfelelő támogatást kell kapnia fizikai és mentális egészsége tekintetében. Kiskorúak esetében a támogatást a kiskorúak kezelésére kiképzett és képesített személyzetnek kell nyújtania a gyermekvédelmi hatóságokkal együttműködésben.

(4) Amennyiben a körülmények alapján szükségesnek ítélik, az 5. cikkben említett előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat előzetes orvosi vizsgálatnak kell alávetni, különösen az azonnali ellátást, különleges segítségnyújtást vagy elkülönítést igénylő, orvosi kezelésre szoruló állapotok azonosítása érdekében.

10. cikk

Személyazonosítás

(1) Amennyiben az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkének alkalmazása során még nem történt meg, a 3. vagy 5. cikk szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságát különösen az alábbiak, valamint a nemzeti és európai adatbázisok felhasználásával kell ellenőrizni vagy megállapítani:

a) személyazonosító, úti vagy egyéb okmányok;

b) az érintett harmadik országbeli állampolgár által szolgáltatott vagy tőle szerzett adatok vagy információk; valamint

c) biometrikus adatok.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyazonosítás céljából az illetékes hatóságok lekérdeznek minden releváns nemzeti adatbázist, valamint lekérdezik az (EU) 2019/817 rendelet 17. cikkében említett közös személyazonosítóadat-tárat (CIR). E

célból a harmadik országbeli állampolgárnak az előszűrés során élőben vett biometrikus adatait, valamint a személyazonosító adatokat és – amennyiben rendelkezésre állnak – az úti okmányok adatait kell felhasználni.

(3) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár biometrikus adatai nem használhatók, vagy ha a (2) bekezdésben említett adatokkal történő lekérdezés sikertelen, a (2) bekezdésben említett lekérdezést a harmadik országbeli állampolgár személyazonosító adataival és a személyazonosító okmány, az úti okmány vagy egyéb okmány adataival, vagy a harmadik országbeli állampolgár által szolgáltatott személyazonosító adatokkal kell elvégezni.

(4) Az ellenőrzések továbbá lehetőség szerint magukban foglalják a bármely személyazonosító, úti vagy egyéb okmányba beépített biometrikus azonosítók közül legalább egynek az ellenőrzését.

11. cikk

Biztonsági ellenőrzés

(1) A 3. vagy 5. cikk szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat biztonsági ellenőrzésnek kell alávetni annak ellenőrzése érdekében, hogy nem jelentenek-e veszélyt a belső biztonságra. A biztonsági ellenőrzés a harmadik országbeli állampolgárokra és a birtokukban lévő tárgyakra egyaránt kiterjedhet. Valamennyi végrehajtott átvizsgálásra az érintett tagállam nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett biztonsági ellenőrzés elvégzése céljából, és amennyiben ezt az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikke (3) bekezdése a) pontja vi. alpontjának megfelelően még nem tették meg, az illetékes hatóságok lekérdezik a releváns nemzeti és uniós adatbázisokat, különösen a Schengeni Információs Rendszert (SIS).

(3) Amennyiben az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkében említett ellenőrzések során még nem történt meg, az illetékes hatóság lekérdezi a határregisztrációs rendszert (EES), az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszert (ETIAS), beleértve az (EU) 2018/1240 rendelet 29. cikkében említett ETIAS figyelőlistát, a Vízuminformációs Rendszert (VIS), az ECRIS-TCN rendszert, amennyiben terrorista bűncselekményekhez és súlyos bűncselekmények egyéb formáihoz kapcsolódó, bűnösséget megállapító ítéletekről van szó, az (EU) 2016/794 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett célból kezelt Europol-adatokat, valamint az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisát (Interpol TDAWN-adatbázis) a 10. cikk (1) bekezdésben említett adatokkal és legalább az annak c) pontjában említett adatok felhasználásával.

(4) Az EES-ben, az ETIAS-ban és a VIS-ben a (3) bekezdés alapján végzett lekérdezés tekintetében a lekérdezett adatoknak az utazási engedély megtagadására, a beléptetés megtagadására, illetve a vízum vagy tartózkodási engedély megtagadására, megsemmisítésére vagy visszavonására vonatkozó, biztonsági indokokon alapuló határozatokra kell korlátozódniuk.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az adatok lekérdezésére vonatkozó részletes eljárást és előírásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

A biztonsági ellenőrzések módjai

(1) A 10. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésében előírt lekérdezések az uniós információs rendszerekkel és a CIR-rel kapcsolatos lekérdezések esetében az (EU) 2019/817 rendelet II. fejezetével és az (EU) 2019/818 rendelet[36] II. fejezetével összhangban az európai keresőportál használatával indíthatók el.

(2) Amennyiben a 11. cikk (3) bekezdése szerinti lekérdezést követően egyezésre kerül sor valamely információs rendszer adataival, az illetékes hatóság a 11. cikk (1) bekezdésében említett belső biztonsági kockázat meghatározása érdekében betekinthet az adott információs rendszerben lévő, az egyezésnek megfelelő fájlba.

(3) Amennyiben a 11. cikk (3) bekezdése szerinti lekérdezés az Europol adataival való egyezést jelez, a tagállam illetékes hatósága tájékoztatja az Europolt annak érdekében, hogy szükség esetén a vonatkozó jogszabályokkal összhangban megtegye a megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket.

(4) Amennyiben a 11. cikk (3) bekezdése szerinti lekérdezés az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisával (Interpol TDAWN-adatbázis) való egyezést jelez, a tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a lekérdezést indító tagállam Interpol nemzeti irodáját annak érdekében, hogy szükség esetén a vonatkozó jogszabályokkal összhangban megtegye a megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az előszűrés lefolytatásáért felelős hatóságok, az Interpol nemzeti irodái, az Europol nemzeti egysége és az ECRIS-TCN rendszer központi hatóságai közötti, a belső biztonságot érintő kockázat meghatározására irányuló együttműködési eljárás meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Személyes meghallgatási formanyomtatvány

Az előszűrés befejezését követően az illetékes hatóságok a 3. és 5. cikkben említett személyek tekintetében kitöltik az I. mellékletben szereplő formanyomtatványt, amely a következőket tartalmazza:

a) név, születési idő és hely, valamint nem;

b) az állampolgárság, az érkezést megelőző lakóhely szerinti országok és a beszélt nyelvek kezdeti feltüntetése;

c) a jogellenes érkezés vagy belépés oka, és adott esetben a jogellenes tartózkodás vagy lakóhely, beleértve az arra vonatkozó információt, hogy az adott személy nyújtott-e be nemzetközi védelem iránti kérelmet;

[36] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén (HL L 135., 2019.5.22., 85. o.).

d) a megtett útvonalakról szerzett információk, beleértve az indulási helyet, a korábbi lakóhelyeket, a tranzit harmadik országokat és azokat, ahol védelmet kérhettek vagy kaphattak, valamint az Unión belüli tervezett célállomást;

e) valamely személy vagy bűnszervezet által a jogellenes határátlépéssel kapcsolatban nyújtott segítségre vonatkozó információk, valamint csempészés gyanúja esetén a kapcsolódó információk.

14. cikk

Az előszűrés eredménye

(1) Az e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett azon harmadik országbeli állampolgárokat,

– akik nem kérelmeztek nemzetközi védelmet, és

– akik esetében az előszűrés nem tárta fel, hogy teljesítik az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket,

az illetékes hatóságokhoz kell irányítani a 2008/115/EK irányelvnek (visszatérési irányelv) megfelelő eljárások alkalmazása céljából.

A kutatási-mentési műveletekhez nem kapcsolódó esetekben a belépés az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikkével összhangban megtagadható.

A 13. cikkben említett formanyomtatványt továbbítani kell azokhoz az érintett hatóságokhoz, amelyekhez a harmadik országbeli állampolgárt irányítják.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó harmadik országbeli állampolgárokat az e rendelet 13. cikkében említett formanyomtatvánnyal együtt az (EU) XXX/XXX rendelet [a menekültügyi eljárásról szóló rendelet] XY. cikkében említett hatóságokhoz kell irányítani. Ennek alkalmával az előszűrést lefolytató hatóságoknak a személyes meghallgatási formanyomtatványon fel kell tüntetniük minden olyan elemet, amely első ránézésre relevánsnak tűnik az érintett harmadik országbeli állampolgárok gyorsított vizsgálati eljárás vagy határon folytatott eljárás alá vonása szempontjából.

(3) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt az (EU) XXXX/XXXX rendelet [dublini rendelet] XX. cikkével létrehozott szolidaritási mechanizmus keretében áthelyezik, az érintett harmadik országbeli állampolgárt a 13. cikkben említett formanyomtatvánnyal együtt az érintett tagállamok megfelelő hatóságaihoz kell irányítani.

(4) Az 5. cikkben említett azon harmadik országbeli állampolgárokat,

– akik nem kérelmeztek nemzetközi védelmet, és

– akik esetében az előszűrés nem tárta fel, hogy teljesítik a beutazási és tartózkodási feltételeket,

a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő kiutasítási eljárások alá kell vonni.

(5) Amennyiben az előszűrésnek az 5. cikkel összhangban alávetett harmadik országbeli állampolgárok az (EU) XXX/XXX rendelet (a menekültügyi eljárásról szóló rendelet) 25. cikke szerint nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtanak be, értelemszerűen e cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

(6) Az (EU) XXX/XXX rendelet [Eurodac-rendelet] hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok tekintetében az illetékes hatóságok felveszik az említett rendelet [10., 13., 14. és 14a.] cikkében említett biometrikus adatokat, és azokat az említett rendelettel összhangban továbbítják.

(7) Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikkben említett harmadik országbeli állampolgárokat a megfelelő menekültügyi vagy kiutasítási eljárás alá vonják, az előszűrés befejeződik. Amennyiben a 6. cikk (3) és (5) bekezdésében említett határidőkön belül nem fejezték be az összes ellenőrzést, az előszűrés az érintett személy tekintetében befejeződik, és az érintett személyt a vonatkozó eljárás alá kell vonni.

15. cikk

Bizottság eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

16. cikk

A 767/2008/EK rendelet módosításai

A 767/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A VIS-hez az adatokba való betekintés céljából való hozzáférés kizárólag az ETIAS központi egysége, valamint a tagállamok azon hatóságainak megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya számára van fenntartva – ideértve az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke szerint kijelölt ETIAS nemzeti egység megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állományát is –, amely a 15–22. cikkben meghatározott feladatokra hatáskörrel rendelkezik, valamint az (EU) 2019/817 rendelet 20. és 21. cikkében meghatározott feladatok tekintetében hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok és uniós ügynökségek megfelelően felhatalmazott személyi állománya számára, továbbá az (EU) 2020/XXX európai parlamenti és tanácsi rendelet[37] 6. cikkének (6) bekezdése szerinti illetékes hatóságok számára. E hozzáférést olyan mértékűre kell korlátozni, amilyen mértékben az adatok szükségesek a feladataik említett célok szerinti elvégzéséhez, és a kitűzött célokkal arányosnak kell lennie.”

17. cikk

[37] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XXX rendelete [...] a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról.

Az (EU) 2017/2226 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2226 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

1) támogassa az (EU) 2020/XXX európai parlamenti és tanácsi rendelettel[38] létrehozott előszűrés célkitűzéseit, különösen a rendelet 10. cikkében előírt ellenőrzések tekintetében.”

1. A 9. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2a) Az (EU) 2020/XXX rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében említett illetékes hatóságok adatlekérdezés céljából hozzáféréssel rendelkeznek az EES-hez.”;

(b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A CIR-ben tárolt EES-adatokhoz való hozzáférést kizárólag az egyes tagállamok olyan nemzeti hatóságainak megfelelően felhatalmazott személyi állománya, valamint az olyan uniós ügynökségek megfelelően felhatalmazott személyi állománya számára kell fenntartani, amelyek az (EU) 2019/817 rendelet 20., 20a. és 21. cikkében meghatározott célok tekintetében illetékesek. E hozzáférést olyan mértékűre kell korlátozni, amilyen mértékben az adatok szükségesek a feladataik említett célok szerinti elvégzéséhez, és a kitűzött célokkal arányosnak kell lennie.”

18. cikk

Az (EU) 2018/1240 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/1240 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) hozzá kell járulnia a magas szintű biztonsághoz azáltal, hogy a külső határátkelőhelyekre való megérkezésüket megelőzően alaposan értékeli a kérelmezőket arra vonatkozóan, hogy milyen kockázatot jelenthetnek a belső biztonságra, valamint az (EU) 2020/XXX európai parlamenti és tanácsi rendeletben[39] [az előszűrésről szóló rendelet] említett előszűrésnek alávetett személyeket annak megállapítása céljából, hogy utal-e tényszerű bizonyíték arra, vagy fennáll-e olyan tényszerű bizonyítékokon alapuló észszerű ok, amelynek alapján megállapítható, hogy az adott személy jelenléte a tagállamok területén biztonsági kockázatot jelent;”;

2. A 13. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Minden tagállam kijelöli az e cikk (1), (2) és (4) bekezdésében említett illetékes nemzeti hatóságokat, valamint az (EU) 2020/XXX rendelet 5. cikkének (6)

[38] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XXX rendelete [...] a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról.

[39] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XXX rendelete [...] a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról.

bekezdésében említett illetékes hatóságot, és az e rendelet 87. cikk (2) bekezdésével összhangban haladéktalanul közli az említett hatóságok jegyzékét az eu-LISA-val. E jegyzékben fel kell tüntetni, hogy az egyes hatóságok erre megfelelően felhatalmazott személyzete milyen célból férhet hozzá az ETIAS információs rendszer adataihoz az e cikk (1), (2) és (4) bekezdésével összhangban.”

19. cikk

Az (EU) 2019/817 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/817 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 17. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Létrejön az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban vagy az ECRIS-TCN-ben nyilvántartott valamennyi személy vonatkozásában egyéni aktát létrehozó, a 18. cikk szerinti adatokat tartalmazó közös személyazonosítóadat-tár (CIR), az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN-ben nyilvántartott személyek 20. és 20a. cikkel összhangban történő helyes azonosításának megkönnyítése és segítése, a 21. cikkel összhangban a MID működésének támogatása, valamint a kijelölt hatóságok és az Europol EES-hez, VIS-hez, ETIAS-hoz és Eurodachoz való hozzáférésének megkönnyítése és észszerűsítése céljából, amikor ez terrorista bűncselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez vagy nyomozásához szükséges a 22. cikkel összhangban.”

2. A rendelet a következő 20a. cikkel egészül ki:

„20a. cikk

Hozzáférés a közös személyazonosítóadat-tárhoz az (EU) 2020/XXX rendelet szerinti személyazonosítás céljából

(1) A CIR lekérdezéseit az (EU) 2020/XXX rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kijelölt illetékes hatóság végezheti el, kizárólag az említett rendelet 10. cikke szerinti személyazonosítás céljából, feltéve, hogy az eljárást az adott személy jelenlétében indították el.

(2) Amennyiben a lekérdezés azt jelzi, hogy az adott személyre vonatkozóan adatokat tárolnak a CIR-ben, az illetékes hatóság számára betekintést kell biztosítani a 18. cikk (1) bekezdésében említett adatokhoz, valamint az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett adatokhoz.”

20. cikk

Értékelés

[A hatálybalépés után három évvel a Bizottság jelentést tesz az e rendeletben meghatározott intézkedések végrehajtásáról.]

A Bizottság legkorábban [öt] évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően, majd azt követően ötévente elvégzi e rendelet értékelését. A Bizottság a főbb megállapításokról szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A tagállamok legkésőbb hat hónappal az [öt]éves határidő lejárata előtt

eljuttatnak a Bizottsághoz minden olyan információt, amely a jelentés elkészítéséhez szükséges.

21. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226 és az (EU) 2018/1240 rendelet módosításáról

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek) (Programklaszter)

4. fejezet (Migráció és határigazgatás), 11. cím Határigazgatás

A külső határok védelme:

a személyek ellenőrzésének és a határátlépések eredményes felügyeletének biztosítása a külső határokon

1.3. A javaslat/kezdeményezés a következőre irányul:

☑ **új intézkedés**

☐ **jelenlegi intézkedés meghosszabbítása**

☐ **egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé**

1.4. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.4.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

2019 szeptemberében az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen bejelentette az új migrációs és menekültügyi paktum elfogadását, amely átfogó megközelítésbe helyezi a külső határok igazgatását, a menekültügyi és visszaküldési rendszert, a szabad mozgás schengeni térségét és a külső dimenziót. A javaslat e bejelentés nyomán született meg.

A javaslat az új migrációs és menekültügyi paktumról szóló bizottsági közleményt kíséri, amelynek célja a tagállamok közötti kölcsönös bizalom megerősítése.

Rövid távon a tagállamoknak ki kell jelölniük az előszűrésért felelős hatóságokat, és ki kell alakítaniuk az e célra használható infrastruktúrát. Ezenkívül intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy létrehozzák az alapjogoknak az előszűrés során történő nyomon követésére szolgáló mechanizmust. Ebben az összefüggésben az első két évben a következő évekhez képest nagyobb beruházásokra lehet szükség, különösen az uniós frontországokban.

Hosszú távon a tagállamoknak előszűrő állomásokat kell kialakítaniuk és fenntartaniuk, biztosítaniuk kell a szükséges és megfelelően képzett erőforrásokat, valamint fenn kell tartaniuk a nyomonkövetési mechanizmust.

1.4.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték”

azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az uniós szintű fellépés indokai (előzetes)

A javaslat célja, hogy a menekültügyi és kiutasítási eljárások megkönnyítése érdekében hozzájáruljon egy átfogó és reziliens ellenőrzési rendszer kialakításához a külső határokon.

A tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani e javaslat célkitűzéseit. A Schengeni határellenőrzési kódex (6) preambulumbekezdésével összhangban „A határellenőrzés nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely a belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket.”

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos)

A jelenlegi eljárásokhoz képest a javasolt előszűrés különösen az alábbiak révén fog hozzáadott értéket teremteni:

– a Schengeni határellenőrzési kódexben említett beutazási feltételeket nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok azonosítására vonatkozó egységes szabályokat hoz létre, valamint a külső határokon egészségügyi és biztonsági ellenőrzéseknek veti alá őket,

– biztosítja, hogy a belépést ne engedélyezzék olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek a jogállását még nem erősítették meg, ezáltal segít megakadályozni szökésüket,

– megkönnyíti a megfelelő eljárás meghatározását és alkalmazását: visszaküldés vagy – nemzetközi védelem iránti kérelem esetén – rendes menekültügyi eljárás, gyorsított eljárás, a határon folytatott menekültügyi eljárás vagy egy másik tagállamba történő áthelyezés, és

– keretet hoz létre a tagállamok területére engedély nélkül belépő és a területükön elfogott harmadik országbeli állampolgárok előszűrésére.

1.4.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A javaslat levonja a tanulságokat az Olaszországban és Görögországban az (EU) 2019/1896 rendeletben említett migrációs csomópontokon jelenleg alkalmazott egységes munkafolyamatból. Szoros együttműködést biztosít a nemzeti hatóságok, a Bizottság, az érintett uniós ügynökségek és más tagállami szakértők között, és kezeli azokat a sajátos kihívásokat, amelyekkel a migrációnak különösen kitett tagállamok a külső határokon szembesülnek.

1.4.4. Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

Ez a javaslat az új migrációs és menekültügyi paktum egyik jogalkotási építőeleme, és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre, a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre és a válsághelyzetekről szóló rendeletre irányuló javaslattal, valamint az Eurodac-rendelet átdolgozására irányuló módosított javaslattal teljes összhangban a migrációkezelés egy további eleméről rendelkezik.

Az előbbiekkel együtt e javaslat célja, hogy hozzájáruljon a migráció átfogó megközelítéséhez azáltal, hogy hézagmentes kapcsolatot teremt a migrációs folyamat valamennyi szakasza között az érkezéstől a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozásáig egészen – adott esetben – a visszaküldésig. Ennek együtt kell járnia az alapjogok teljes körű tiszteletben tartásával. E célból a Bizottság azt javasolja, hogy minden tagállam hozzon létre független nyomonkövetési mechanizmust annak biztosítása érdekében, hogy az előszűrés során tiszteletben tartsák az alapjogokat, és hogy az alapjogok megsértésére vonatkozó állításokat megfelelően kivizsgálják.

Az előszűrésre vonatkozó nyomonkövetési mechanizmusnak a migrációs helyzet irányításának és nyomon követésének részét kell képeznie, amelyről a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló új rendelet rendelkezik. A tagállamoknak az előszűrésről szóló rendelet szerinti nemzeti nyomonkövetési mechanizmusaik eredményeit be kell építeniük a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló új rendeletben előírt nemzeti stratégiáikba.

A javaslat nem érinti a menekültügy és a visszatérés területén meglévő eljárásokat, és nem is korlátozza az egyéni jogok gyakorlását, hanem a belépést megelőző szakaszt hoz létre, hogy elősegítse ezen eljárások jobb alkalmazását.

Az előszűrés végére az érintett harmadik országbeli állampolgárokat a megfelelő hatóságokhoz kell irányítani, amelyek – az előszűréskor a személyes meghallgatási formanyomtatványon gyűjtött információk felhasználásával – meghozzák a vonatkozó döntéseket.

Az előszűrés során gyűjtött információknak ezért elő kell segíteniük a vonatkozó eljárások céljainak hatékonyabb elérését. Különösen abban kell segíteniük az illetékes menekültügyi hatóságokat, hogy a menekültügyi eljárásról szóló rendelet javasolt módosításaival összhangban azonosítsák azokat a menedékkérőket, akik a határon folytatott eljárás hatálya alá tartoznának. A migrációs áramlások jobb megértése révén elő kell segítenie továbbá az embercsempészet elleni küzdelmet és a határellenőrzés javítását.

Az előszűrés során gyűjtött, a(z) XXXX rendeletben [Eurodac-rendelet] említett biometrikus adatokat, valamint az Eurodac-rendelet [10., 13., 14. és 14a.] cikkében említett adatokat az ujjnyomatvételi kötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok tekintetében továbbítani kell az Eurodacba, megerősítve ezáltal a harmadik országbeli állampolgárok ujjnyomatvételére és nyilvántartásba vételére vonatkozó kötelezettségeket. Az előszűrés megkönnyíti más nagyméretű informatikai rendszerek – például a Schengeni Információs Rendszer – visszaküldés céljából történő ellenőrzését is.

1.5. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ **határozott időtartam**

☐ időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

☐ pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

☑ **határozatlan időtartam**

beindítási időszak: a hatálybalépéstől

azt követően: rendes ütem

1.6. Tervezett irányítási módszer(ek)[40]

☑ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☑ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

– ☐ a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek

– ☐ közjogi szervek

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak

– ☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

Az előszűrés potenciálisan pénzügyi támogatást igénylő elemei:
– az előszűréshez szükséges infrastruktúra: a határátkelőhelyeken, befogadóállomásokon stb. helyiségek létrehozása és a meglévő helyiségek használata/korszerűsítése,

[40] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

– határőrök és más érintett hatóságok képzése az előszűrés elvégzése céljából,

– a releváns adatbázisokhoz való hozzáférés az új helyszíneken,

– az új erőforrások képzése és felvétele az előszűrés elvégzése céljából,

– az egészségügyi személyzet felvétele,

– az előzetes egészségügyi ellenőrzésekhez szükséges orvostechnikai felszerelések és helyiségek,

– független nyomonkövetési mechanizmus létrehozása annak biztosítása érdekében, hogy az alapjogokat az előszűrés során mindvégig tiszteletben tartsák.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A határigazgatás és a vízumügy pénzügyi támogatására szolgáló eszköznek az Integrált Határigazgatási Alap részeként történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2018) 473 final) szerint:

Megosztott irányítás:

Minden egyes tagállam – a közös rendelkezésekről szóló rendelettel összhangban – létrehozza a saját programjának irányítási és kontrollrendszerét, valamint biztosítja a nyomonkövetési rendszer és a mutatókra vonatkozó adatok minőségét és megbízhatóságát. A végrehajtás gyors megkezdésének elősegítése érdekében lehetőség van a meglévő, jól működő irányítási és kontrollrendszerek megújítására a következő programozási időszakra vonatkozóan.

Ezzel összefüggésben a tagállamoknak fel kell állítaniuk egy monitoringbizottságot, amelyben a Bizottság is részt vesz tanácsadói minőségben. A monitoringbizottság évente legalább egyszer ülésezik, és áttekinti mindazokat a problémákat, amelyek befolyásolják a program előrehaladását a célkitűzéseinek megvalósítása felé.

A tagállamok éves teljesítményjelentést küldenek, amelynek információkat kell tartalmaznia a program végrehajtásának előrehaladásáról, valamint a mérföldkövek és célok eléréséről. Emellett említést kell tennie a program teljesítését érintő problémákról, és ismertetnie kell az azok kezelése céljából hozott intézkedéseket.

Az időszak végén minden tagállam végső teljesítményjelentést nyújt be. A végső jelentésnek a program célkitűzéseinek megvalósítása terén elért eredményekre kell összpontosítania és áttekintést kell adnia a program teljesítményét érintő problémákról, az e problémák kezelésére hozott intézkedésekről, valamint az említett intézkedések hatékonyságának értékeléséről. Ezenfelül be kell mutatnia a program hozzájárulását a tagállamhoz címzett vonatkozó uniós ajánlásokban azonosított kihívások leküzdéséhez, a teljesítménykeretben meghatározott célok elérése terén elért előrehaladást, a releváns értékelések megállapításait és e megállapítások nyomon követését, valamint a kommunikációs intézkedések eredményeit.

A közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezete szerint a tagállamok minden évben megbízhatósági dokumentumokat nyújtanak be, amelyek tartalmazzák az éves pénzügyi kimutatást, a vezetői nyilatkozatot és az ellenőrző hatóság véleményét az elszámolásokról, az irányítási és kontrollrendszerről, valamint az éves pénzügyi kimutatásban szereplő kiadások jogszerűségéről és szabályszerűségéről. A Bizottság ezeket a megbízhatósági dokumentumokat fogja használni az Alap terhére a pénzügyi év tekintetében elszámolható összeg meghatározására.

A Bizottság az egyes programok teljesítményének vizsgálata céljából minden tagállammal kétévente áttekintő értekezletet tart.

Évente hat alkalommal a tagállamok elküldik a minden egyes, egyedi célkitűzésekre lebontott programra vonatkozó adatokat. Ezek az adatok a műveletek költségeire, valamint a közös teljesítmény- és eredménymutatók értékeire vonatkoznak.

Általánosságban:

A Bizottság a közös rendelkezésekről szóló rendelettel összhangban elvégzi az ezen Alap alapján végrehajtott intézkedések félidős értékelését és visszamenőleges értékelését. A félidős értékelésnek különösen azon programok félidős értékelésén kell alapulnia, amelyeket a tagállamok 2024. december 31-ig nyújtottak be a Bizottsághoz.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

A határigazgatás és a vízumügy pénzügyi támogatására szolgáló eszköznek az Integrált Határigazgatási Alap részeként történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2018) 473 final) szerint:

Mind a Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság 2007–2013-as alapjainak utólagos értékelései, mind pedig a Főigazgatóság jelenlegi alapjainak félidős értékelései azt mutatják, hogy a migráció és belügy területén a megvalósítási módok ötvözete révén hatékonyan lehetett megvalósítani az alapok célkitűzéseit. Megmarad a megvalósítási mechanizmusok átfogó kialakítása, amely magában foglalja a megosztott, a közvetlen és a közvetett irányítást.

A megosztott irányítás révén a tagállamok végrehajtják azokat a nemzeti viszonyokra szabott programokat, amelyek hozzájárulnak az uniós szakpolitikai célkitűzésekhez. Ezek a programok előszűrési tevékenységeket is magukban foglalhatnak. A megosztott irányítás biztosítja, hogy a pénzügyi támogatás valamennyi részt vevő tagállam számára rendelkezésre álljon. Ezenfelül a megosztott irányítás lehetővé teszi a finanszírozás kiszámíthatóságát, valamint azt, hogy a tagállamok, amelyek a legjobban ismerik az előttük álló kihívásokat, megfelelően tudják megtervezni a hosszú távú támogatásokat. Megosztott irányítás révén egyedi intézkedésekhez (amelyek a tagállamoktól együttes erőfeszítést igényelnek, vagy ha az Unióban új fejlemények szükségessé teszik a további finanszírozást egy vagy több tagállam számára), valamint az áttelepítéssel és átszállítással kapcsolatos tevékenységekhez kiegészítő finanszírozást lehet nyújtani. Újdonságként az Alap a közvetlen és a közvetett irányítás mellett megosztott irányítás révén is tud szükséghelyzeti támogatást nyújtani.

A közvetlen irányításon keresztül a Bizottság az Unió közös szakpolitikai célkitűzéseihez hozzájáruló más intézkedéseket is támogat. Az intézkedések lehetővé teszik az egyes tagállamok sürgős és specifikus szükségleteire szabott támogatást (szükséghelyzeti támogatás), a nemzeti hálózatok és tevékenységek támogatását, a nemzeti programok keretében bővíthető innovatív fellépések tesztelését, valamint az Unió egészének érdekeit szolgáló tanulmányok fedezését (uniós intézkedések).

A közvetett irányításon keresztül az Alapnak lehetősége van arra, hogy konkrét célok érdekében – többek között – nemzetközi szervezetekre és belügyi ügynökségekre ruházzon át költségvetés-végrehajtási feladatokat.

A különféle célkitűzéseket és szükségleteket szem előtt tartva az Alap keretében tematikus eszközt javasolnak, amely révén egyensúlyt lehet elérni a nemzeti programokhoz rendelt többéves allokációk kiszámíthatósága és az Unió számára magas hozzáadott értéket képviselő intézkedések számára biztosított finanszírozás időszakos folyósításának rugalmassága között. A tematikus eszközt a tagállamokban és a tagállamok között zajló egyedi intézkedések, az uniós intézkedések, a szükséghelyzeti támogatás, az áttelepítés és áthelyezés számára használják fel.

Mindez biztosítja, hogy a finanszírozást egy kétéves programozási ciklus alapján felosszák és továbbítsák a fent említett különböző irányítási módszerek között.

A megosztott irányítás tekintetében a kifizetési módokat a közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezete ismerteti, amely éves előfinanszírozást ír elő, amelyet programonként és évenként legfeljebb négy időközi kifizetés követ a tagállamok által a pénzügyi év során küldött kifizetési kérelmek alapján. A közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezete szerint az előfinanszírozást a programok utolsó pénzügyi évén belül számolják el.

A kontrollstratégia az új költségvetési rendeleten és a közös rendelkezésekről szóló rendeleten alapul majd. Az új költségvetési rendeletnek és a közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezetének bővítenie kell a támogatások egyszerűsített formáinak – így az egyösszegű átalányok, a százalékos átalány és az egységköltség – alkalmazását. Továbbá bevezeti a kifizetések egy új formáját, amely a költségek helyett az elért eredményeken alapul. A kedvezményezettek egy meghatározott pénzösszegben részesülhetnek, amennyiben bizonyítják, hogy sor került bizonyos intézkedésekre, mint például képzésekre vagy humanitárius segítségnyújtásra. Ez várhatóan egyszerűsíti mind a kedvezményezettre, mind pedig a tagállamra nehezedő kontrollterheket (pl. a költségek számláinak és nyugtáinak ellenőrzése).

A megosztott irányítás esetében a közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezete a 2014–2020-as programozási időszakban hatályos irányítási és kontrollstratégiára épít, azonban bevezet egyes olyan intézkedéseket, amelyek célja a végrehajtás egyszerűsítése, valamint a kedvezményezettekre és a tagállamokra egyaránt nehezedő felügyeleti terhek csökkentése. Az újdonságok közé tartoznak a következők:

– a kijelölési eljárás megszüntetése (ami lehetővé teszi a programok végrehajtásának felgyorsítását),

– irányítási ellenőrzés (közigazgatási és helyszíni), amelyet az irányító hatóság kockázatértékelés alapján végez (összevetve a 2014–2020-as programozási időszakban előírt 100 %-os közigazgatási ellenőrzésekkel). Ezenfelül az irányító hatóság bizonyos körülmények között arányos kontrollintézkedéseket alkalmazhat a nemzeti eljárásokkal összhangban,

– ugyanazon művelet/kiadás többszörös ellenőrzésének elkerülésére vonatkozó feltételek bevezetése.

A programhatóságok a kedvezményezetteknél felmerült kiadások alapján időközi kifizetési kérelmeket nyújtanak be a Bizottságnak. A közös rendelkezésekről szóló rendeletjavaslat tervezete lehetővé teszi az irányító hatóságok számára, hogy kockázatértékelés alapján végezzenek irányítási ellenőrzést, továbbá specifikus kontrollokról is rendelkezik (pl. az irányító hatóság által végzett helyszíni ellenőrzések, valamint a műveletek/kiadások ellenőrző hatóság általi ellenőrzése), amelyekre azt követően kerül sor, hogy a kapcsolódó kiadásokat az időközi kifizetési kérelmekben bejelentették a Bizottságnak. A nem elszámolható kiadások megtérítésével járó kockázat csökkentése érdekében a közös rendelkezésekről szóló rendelettervezet 90 %-ra korlátozza a Bizottság időközi kifizetéseit, mivel jelen pillanatban a nemzeti ellenőrzéseknek csak egy részét végezték el. A Bizottság a fennmaradó egyenleget az éves záróelszámolási eljárást követően fizeti ki, miután megkapta a programhatóságok által benyújtott megbízhatósági dokumentumokat. A Bizottság vagy az Európai Számvevőszék által észlelt bármely szabálytalanság az

éves megbízhatósági dokumentumok átadását követően nettó pénzügyi korrekcióhoz vezethet.

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

A Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság nem szembesült jelentős hibakockázatokkal kiadási programjai során. Ezt megerősíti az, hogy a Számvevőszék éves jelentései visszatérően nem tartalmaznak jelentős ilyen jellegű megállapításokat.

A megosztott irányítás keretében a jelenlegi programok végrehajtásával kapcsolatos általános kockázatok az Alap tagállamok általi kihasználatlanságával, valamint az irányítási és kontrollrendszerek összetett szabályaiból és hiányosságaiból eredő lehetséges hibákkal kapcsolatosak. A közös rendelkezésekről szóló rendelettervezet a megosztott irányítás keretében végrehajtott különböző alapok szabályainak, irányítási és kontrollrendszereinek harmonizálása révén egyszerűsíti a szabályozási keretet. Továbbá egyszerűsíti a kontrollkövetelményeket (pl. kockázatalapú irányítási ellenőrzések, a nemzeti eljárásokon alapuló arányos kontrollintézkedések lehetősége, az ellenőrzési munka korlátozásai az időzítés és/vagy az egyedi műveletek tekintetében).

2.2.3. A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

A kontrollok költsége a tagállamok számára várhatóan változatlan marad vagy csökkenthető. A jelenlegi (2014–2020-as) programozási ciklus esetében 2017-től a tagállamok általi kontroll összesített költsége a tagállamok 2017-re vonatkozó kifizetési kérelmei teljes összegének körülbelül 5 %-ára becsülhető.

Ez a százalékos arány a programok végrehajtása terén elért hatékonyságnövekedéssel és a tagállamok számára történő kifizetések növekedésével várhatóan csökkenni fog.

A tagállamok kontrollköltségei várhatóan tovább csökkennek az irányítás és a kontrollok – a közös rendelkezésekről szóló rendelettervezetben bevezetett – kockázatalapú megközelítése révén, amelyhez az egyszerűsített költségelszámolási módszerek bevezetésének fokozott ösztönzése társul.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság a csalás elleni stratégiáját továbbra is a Bizottság csalás elleni stratégiájával összhangban alkalmazza többek között annak biztosítása érdekében, hogy a belső csalás megelőzését célzó kontrolljai teljes mértékben összhangban legyenek a Bizottság csalás elleni stratégiájával, és a csalással kapcsolatos kockázatkezelési megközelítése a csalás kockázatát magában hordozó területek azonosítására és a megfelelő válaszlépésekre irányuljon.

A megosztott irányítás tekintetében a tagállamok biztosítják a Bizottságnak benyújtott beszámolóban szereplő kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét. E

tekintetben a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek a szabálytalanságok megakadályozása, észlelése és korrigálása érdekében. Csakúgy, mint a jelenlegi (2014–2020-as) programozási ciklusban, a tagállamok kötelesek eljárásokat bevezetni a szabálytalanságok felderítésére és a csalás elleni küzdelemre, amelyet a szabálytalanságok bejelentéséről szóló felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet egészít ki. A csalás elleni intézkedések továbbra is a tagállamokra vonatkozó horizontális elvek és kötelezettségek maradnak.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett sora/sorai

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	4. fejezet: „Migráció és határigazgatás”	diff./nem diff.[41]	EFTA-országoktól[42]	tagjelölt országoktól[43]	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet [21. cikke (2) bekezdésének b) pontja] értelmében
4.	11 02 01 – Határigazgatási és Vízumeszköz	diff.	NEM	NEM	IGEN	NEM
4.	11 01 01 – Az Integrált Határigazgatási Alap – Határigazgatási és Vízumeszközhöz kapcsolódó támogatási kiadások	nem diff.	NEM	NEM	IGEN	NEM

Megjegyzés:

Meg kell jegyezni, hogy a javaslattal összefüggésben igényelt előirányzatokat a HAVE-rendelet alapjául szolgáló pénzügyi kimutatásban már előirányzott előirányzatok fedezik. E jogalkotási javaslattal összefüggésben a Bizottság nem igényel további pénzügyi vagy humánerőforrást.

41 Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

42 EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

43 Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	4.	„Migráció és határigazgatás”

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***2027 után***	**ÖSSZESEN**
Operatív előirányzatok (a 3.1. pontban felsorolt költségvetési sorok szerinti bontásban)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	66,510	67,470	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174		417,126
	Kifizetési előirányzatok	(2)	17,918	27,079	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,126
A program keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok[44]	Kötelezettségvállalási előirányzatok = kifizetési előirányzatok	(3)	0,250	0,250							0,500
A program keretéhez tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+3	**66,760**	**67,720**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**–**	**417,626**
	Kifizetési előirányzatok	=2+3	**18,168**	**27,329**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,626**

[44] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

A többéves pénzügyi keret fejezete	7.	„Igazgatási kiadások”

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a pénzügyi kimutatás mellékletébe kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***2027 után***	**ÖSSZESEN**
Humánerőforrás										
Egyéb igazgatási kiadások		0,060	0,060	–	–	–	–	–		0,120
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,060	0,060	–	–	–	–	–		0,120

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***2027 után***	**ÖSSZESEN**
A többéves pénzügyi keret FEJEZETEIHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	**66,820**	**67,780**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**–**	**417,746**
	Kifizetési előirányzatok	**18,228**	**27,389**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,746**

3.2.2. Az igazgatási jellegű előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.

– ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

Évek	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások	0,060	0,060						**0,120**
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	0,060	0,060						**0,120**

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉN kívül[45]								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási jellegű kiadások								
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	0,060	0,060						**0,120**

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

[45] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.2.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

☑ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

Évek		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)								
a központban és a bizottsági képviseleteken								
a küldöttségeknél								
kutatás								
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve – AC, AL, END, INT és JED [46]								
7. fejezet								
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatokból finanszírozva	– a központban							
	– a küldöttségeknél							
A programkeretből finanszírozva[47]	– a központban							
	– a küldöttségeknél							
kutatás								
Egyéb (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN								

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

[46] AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

[47] Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.3. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

– A javaslat/kezdeményezés

– ☐ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

– ☑ előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Évek	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**ÖSSZESEN**
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet	Részt vevő tagállamok, beleértve a schengeni társult országokat is							
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN	később meghatározandó	később meghatározandó	később meghatározandó	később meghatározandó	később meghatározandó	később meghatározandó	később meghatározandó	

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

– ☑ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

– ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

– ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

– ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	A javaslat/kezdeményezés hatása[48]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
… jogcímcsoport							

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

[48] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.